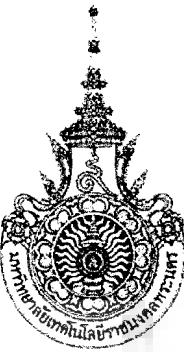

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ยุพิน อติกานต์กุล

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากบประมาณผลประโยชน์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

**The Comparison of Factor Affecting Enrollment in
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
of First Year Students**

Yupapin Atikankul

**This Research is Funded by Faculty of Science and Technology
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon**

Year 2009

ชื่อเรื่อง : การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
ผู้วิจัย : นางสาวยุพาพิน อติกานต์กุล
พ.ศ. : 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 370 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ quota เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่ สถิติทดสอบเอฟ และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีฟิชเชอร์ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมเท่ากับ 3.09 ส่วนใหญ่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองเท่ากับ 21,950.88 บาท และค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษาเท่ากับ 148.66 บาท
2. นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกเข้าศึกษาต่อด้วยตนเอง ทราบข่าวประชาสัมพันธ์การรับสมัครจากอินเตอร์เน็ต และส่วนใหญ่ไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ

3. ระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาใน ปัจจัยด้านชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการบริหาร ด้านการเงิน ด้านคุณภาพ และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง

4. จากการเปรียบเทียบพบว่าปัจจัยที่แตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม วุฒิการศึกษาเดิม ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. คณะ และ ทางเลือกในการสมัครสอบที่อื่นๆ แตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Title : The Comparison of Factor Affecting Enrollment in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon of First Year Students

Researcher : Yupapin Atikankul

Year : 2009

Abstract

The purpose of this research is to study and compare several factors which can influence how first year students make their decisions to study in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The samples were about 370 students which were collected by Quota Sampling. Questionnaires were used as a research tool to collect data. The data were analyzed by percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test and LSD. This research found that

1. Most of students are female and have graduated from high school with GPA of 3.09. They study in the faculty of business administration. Their hometown is in Bangkok and perimeter. Their parents are business owner and have average income about 21,950.88 bath per month. They spend money about 148.66 bath per day.
2. Mostly, the students have decided to study in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon by themselves and have chosen not to apply in other universities. In addition, they have known about admission from the internet.
3. The university's reputation is a main factor that students use to consider in order to study in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. Other factors that have less influence are curriculum, student's requirement, lecturer, university's administration, financial support, transportation, location and environment respectively. Almost all of factors have high average score; however, locational and environmental factors have moderate average score.
4. This research comparatively concludes that different factors have influenced students to enroll in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in many different levels with statistical significance at 0.05 level.

(3)

5. The students with different genders, GPA, education backgrounds, hometowns, parent's income and daily expense have various levels of factor that affects students' decision making for enrollment with no statistical significance at 0.05 level.

6. The students with different faculties and alternatives to apply in other universities have different levels of factor that affects their decision to enroll in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon with statistical significance at 0.05 level.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย จากเงินงบประมาณผลประโยชน์ของคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประจำปีงบประมาณ 2552 ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์สุรพร กิตติสารวัฒโนน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์พิชญา พุกพาสุข รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย อาจารย์นฤตี สมิทธิ์ปรีชา หัวหน้ากลุ่มงานวิจัย และอาจารย์ในสาขาวิชานิติศาสตร์และสังคมวิถีทุกท่าน ที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน

ยุพาพิน อธิกานต์กุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญ	(5)
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญภาพประกอบ	(10)
 บทที่ 1 บทนำ	 1
1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
3 สมมติฐานในการวิจัย	3
4 ขอบเขตของการวิจัย	3
5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	 6
1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	6
2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ	8
3 งานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	 22
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
3 การรวบรวมข้อมูล	24
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	25
5 การแปลความ	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	28
2 บุคคลที่มีอิทธิพล แหล่งข่าว และทางเลือกในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	33
3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	35
4 เปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	36
5 เปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล และทางเลือกในการเข้าศึกษา	38
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
1 สรุปผลการวิจัย	68
2 อภิปรายผลการวิจัย	71
3 ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	80
แบบสอบถาม	81
การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	87
ประวัติผู้วิจัย	89

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนนักศึกษาและขนาดด้วยปัจจัย จำแนกตามคณะ	23
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามเพศ	28
4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม	29
4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามคณะที่กำลังศึกษา	29
4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามภูมิลำเนา	30
4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	30
4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มด้วยปัจจัยในเกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ ของผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา	31
4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม	31
4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง	32
4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา	32
4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามผู้มีส่วนในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	33
4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามแหล่งช่าวประชาสัมพันธ์การรับสมัคร	34
4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มด้วยปัจจัย จำแนกตามทางเลือกในการเข้าศึกษา	34
4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา ในปัจจัยด้านด่างๆ	35
4.14 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามปัจจัย	36
4.15 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามปัจจัย โดยเบรี่ยนเทียบเป็นรายคู่	37
4.16 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามเพศ	38
4.17 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามปัจจัย สะสมจากสถานศึกษาเดิม	39
4.18 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามวุฒิ การศึกษาเดิม	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียง จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิมโดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	42
4.20 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์ ผู้สอน จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	43
4.21 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามคณะ	44
4.22 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	45
4.23 แสดงการเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้าน ชื่อเสียง จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	47
4.24 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์ ผู้สอน จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	48
4.25 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาคาร สถานที่และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	50
4.26 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคณนาคม จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	51
4.27 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านนักศึกษา จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	53
4.28 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา	54
4.29 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคณนาคม จำแนกตามภูมิลำเนา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	56
4.30 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามอาชีพของ ผู้ปกครอง	57
4.31 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามรายได้ ของผู้ปกครอง	58
4.32 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้าน การบริหาร จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.33 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	61
4.34 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อ วันของนักศึกษา	62
4.35 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้าน อาจารย์ ผู้สอน จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	63
4.36 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้าน อาคาร สถานที่และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบ เป็นรายคู่	64
4.37 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่	65
4.38 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามทางเลือกใน การเข้าศึกษา	66

(10)

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่
2.1 ขั้นตอนกระบวนการดัดสินใจ

หน้า
12

บทที่ 1

บทนำ

1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการที่จะพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า โดยสอดคล้องและสนองตอบความต้องการทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองอย่างยั่งยืนนั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ การพัฒนาด้านการศึกษา เนื่องจากการศึกษานั้นเป็นฐานสำคัญของการเสริมสร้างประชากรในประเทศไทยให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ เพราะเป็นการพัฒนาทั้งความรู้ ความคิด ความประพฤติ คุณธรรม และทักษะการดำรงชีวิต ตลอดจนความสามารถในการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม รวมไปถึงการค้นคว้าเสาะแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อการพัฒนา ก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

การศึกษาในประเทศไทยเริ่มดันขึ้นด้วยแต่สมัยสุโขทัย แต่จะเห็นได้อย่างชัดเจนขึ้นตั้งแต่สมัยครั้งเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงขึ้นครองราชย์ ประเทศไทยต้องทรงเผชิญกับการคุกคามของชาติตะวันตก ซึ่งถือว่าเป็นชนชาติที่เจริญและพัฒนาแล้ว ทำให้ประเทศไทยต้องปรับตัวให้ทันกับโลกที่พัฒนาขึ้นตลอดเวลา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในครั้นนั้น ได้แก่ การคุกคามของมหาอำนาจตะวันตก การเผยแพร่ความรู้และวิทยาการสมัยใหม่ ใน พ.ศ. 2371 โดยมิชชันนารีอเมริกันเข้ามาเผยแพร่คริสตศาสนา มีการตั้งโรงเรียนสอนหนังสือแห่งแรกขึ้น ฐานะของพลเมืองชาวไทยที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากทรงดำเนินการเลิกทาส มีความเป็นอิสระ สามารถเลือกประกอบอาชีพได้ ประกอบกับความต้องการบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น เพื่อเข้ารับราชการตามแผนการดำเนินการปฏิรูปประเทศไทยในด้านต่างๆ ปัจจัยดังกล่าวเนี้ย弄ผลักดันให้เกิดการพัฒนาในระบบการศึกษาตามมาอย่างต่อเนื่อง (พีรพิพย์ สุคันธ์เมศวร์ และคณะ, 2552)

การพัฒนาการศึกษาจึงเป็นเป้าหมายสำคัญของการครอง เป็นเครื่องมือสำคัญของการพัฒนาประเทศไทย ใน การที่จะนำไปสู่การพัฒนาในด้านต่างๆ ดังแต่ระดับประเทศศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตามเนื่องจากแรงกดดันหลายประการในปัจจุบันส่งผลให้ระบบการศึกษาของไทยต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวในทุกด้านยิ่งขึ้นไปอีก ดังจะเห็นได้จากปัจจัยต่อไปนี้

ประการแรก เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสารในปัจจุบัน ทั้งในระดับประเทศและเวทีโลกเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้บุคคลจำต้องลงทุนด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น ไม่เพียงการศึกษาภาคบังคับเท่านั้น แต่รวม

ไปถึงการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น คือระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตามแม้ความต้องการด้านการศึกษาจะมีอยู่สูงมาก แต่ทรัพยากร่างกายกลับมีอยู่อย่างจำกัด จึงมีความจำเป็นที่จะด้องคำนึงถึงการวางแผนการศึกษาและการจัดสรรทรัพยากรการศึกษาเพื่อให้การลงทุนทางด้านการศึกษาเกิดความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด

ปัจจุบันมา เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา แรงงานระดับอุดมศึกษามีอัตราการมีงานทำสูงกว่าระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา โดยข้อมูลจากการสำรวจการทำงานและการว่างงานของกำลังคนระดับกลางและระดับสูง ปี พ.ศ. 2544 จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีงานทำประมาณร้อยละ 94.1 รองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีผู้มีงานทำร้อยละ 72.7 ระดับอนุปริญญา ปวส. หรือเทียบเท่าร้อยละ 38.3 ระดับปวช. หรือเทียบเท่า และระดับป.กศ.สูง มีสัดส่วนผู้มีงานทำเพียงร้อยละ 14.1 และ 10.2 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะส่วนใหญ่กำลังศึกษาต่อ ในจำนวนผู้ว่างงานที่กำลังหางานทำ ซึ่งถือว่าเป็นผู้ว่างงานที่แท้จริง หรือเป็นผู้ว่างงานเปิดเผย (Open Unemployed) จำนวน 143,997 คนนั้น แยกเป็นระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 800 คน (ร้อยละ 0.5) ระดับปริญญาตรี 39,615 คน (ร้อยละ 27.5) ระดับอนุปริญญา ปวส. หรือเทียบเท่า 57,128 คน (ร้อยละ 39.7) ระดับปวช. หรือเทียบเท่า 45,761 คน (ร้อยละ 31.8) ระดับ ป.กศ.สูง 692 คน (ร้อยละ 0.5) (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2544) ส่งผลให้มีผู้ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากขึ้น

นอกจากนี้ จากความเป็นจริงที่ว่า การศึกษาจัดว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง เป็นการบริโภคที่ผู้บริโภคต้องมีความพอใจที่จะเลือกศึกษา ที่ก่อสร้างนี้ เพราะโดยกระบวนการแล้ว บุคคลจำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งปัจจัย ความรู้ หรือเครื่องมือที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ดังกล่าว เพื่อท้ายที่สุดแล้วจะได้นำมาซึ่งรายได้ตอบแทนที่สูง ทั้งนี้ในปัจจุบันประเทศไทยมีสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย โดยนั้นเองบุคคลผู้ต้องการจะลงทุนดังกล่าว ย่อมต้องพิจารณาได้รอดรองให้รอบคอบก่อนตัดสินใจเลือกสถานที่ลงทุนของตน

ปัจจัยต่างๆเหล่านี้ ก่อให้เกิดกระแสคลื่นที่เร่งผลักดันให้ระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันต้องมีความดีนัดวain การพัฒนาทางเพื่อการพัฒนาภาคการศึกษาในหน่วยงานของตน จากแนวคิดดังกล่าวนี้ทำให้ผู้วิจัยเกิดความประสงค์ที่จะศึกษาหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้งนี้เพื่อการทราบถึงปัจจัยดังกล่าวจะช่วยเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการศึกษา เป็นแนวทางให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงมหาวิทยาลัยเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อไป

2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยด่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

2.3 เพื่อเปรียบเทียบ ระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล และจำแนกตามทางเลือกในการเข้าศึกษา

3 สมมติฐานในการวิจัย

3.1 ปัจจัยด่างๆ มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แตกต่างกัน

3.2 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของนักศึกษาแตกต่างกัน และทางเลือกในการเข้าศึกษา แตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แตกต่างกัน

4 ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านดั้งแปร

4.1.1 การเปรียบเทียบปัจจัยด่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ดั้งแปรอิสระคือ ด้านการบริหาร ด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคอมนาคม ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา

ดั้งแปรตามคือ ระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

4.1.2 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการดัดสินใจเข้าศึกษา ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล และทางเลือกในการเข้าศึกษา

ดั้งแปรอิสระคือ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม วุฒิการศึกษา คณะ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา และทางเลือกในการเข้าศึกษา

ดั้งแปรตามคือ ระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัย ด้านการบริหาร ด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคอมนาคม ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา

4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่เริ่มเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 4,886 คน และกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของทารโยวามานេ ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 370 คน แยกตามสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละคณะ ได้ดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 126 คน
2. คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 85 คน
3. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 48 คน
4. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 30 คน
5. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 22 คน
6. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 20 คน
7. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 16 คน
8. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จำนวน 12 คน
9. คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 11 คน

4.3 ขอบเขตด้านสถานที่ที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาปัจจัยด่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552

5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทราบถึงปัจจัยด่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

5.2 ทราบถึงระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในปัจจัยด้านด่างๆ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

5.3 นำข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้เสนอต่อ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง และพัฒนามหาวิทยาลัย

6 นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษา หมายถึง สิ่งด่างๆ ที่เป็นเหตุให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

6.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หมายถึงนักศึกษาที่เริ่มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2552 ระดับปริญญาตรี 2 ปี 4 ปี และ 5 ปี

6.3 ด้านการบริหาร หมายถึง การจัดการฐานด้านการเรียนการสอน การดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัย และวิธีการเปิดรับสมัครนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย

6.4 ด้านชื่อเสียง หมายถึงการที่มหาวิทยาลัยมาจากการสถาบันการศึกษาที่เก่าแก่ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป เป็นสถานศึกษาที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์น่าเคารพบูชา

6.5 ด้านหลักสูตร หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนมีหลากหลายสาขาให้เลือกศึกษา มีความทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเน้นฝึกปฏิบัติเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน

6.6 ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ผู้สอนมีชื่อเสียง มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน เอาใจใส่นักศึกษา และมีบุคลิกภาพที่ดี

6.7 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย ความเพียงพอและความสะอาดของพื้นที่ใช้สอยในมหาวิทยาลัย

6.8 ด้านคุณภาพ หมายถึง สถานที่ดังของมหาวิทยาลัย มีความสะดวกในการเดินทางจากที่พักของนักศึกษา และอยู่ใกล้แหล่งชุมชน

6.9 ด้านการเงิน หมายถึง กองทุนให้ภูมิเพื่อการศึกษา การผ่อนชำระค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ทุนการศึกษา และการส่งเสริมให้นักศึกษามีรายได้

6.10 ด้านนักศึกษา หมายถึง ความต้องการพัฒนาตนเองของนักศึกษา ความคาดหวังของนักศึกษา และความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.1 ประวัติและความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 แต่ในความเป็นจริงแล้ว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และจัดเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพมาเป็นเวลานาน จากเดิมที่รวมตัวอยู่กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลซึ่งเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชาชีพ อันประกอบด้วย วิทยาเขตต่างๆ มากกว่า 35 วิทยาเขตทั่วประเทศ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพจากสถาบันมาเป็นมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2548 ก็ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัดแยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัย

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วยวิทยาเขตเดิม 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาเขตเทศาคร์ วิทยาเขตโซติเวช วิทยาเขตพนิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพร เขตราชบูดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยยังคงยึดมั่นในการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพดี ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยแบ่งการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 9 คณะ ได้แก่

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

1.2 วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

เป็นผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับสากล บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.3 พันธกิจของมหาวิทยาลัย

1.3.1 จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มุ่งเน้นวิชาชีพ บนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ

1.3.2 สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สู่การผลิตและการบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ

1.3.3 ให้บริการงานวิชาการและการศึกษาที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการมีอาชีพอิสระและพัฒนาอาชีพสู่การเปลี่ยนแปลง

1.3.4 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อม

1.4 เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย

1.4.1 ให้เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่มีความเข้มแข็งด้านวิชาการตามมาตรฐานการศึกษาสากล เป็นที่พึ่งของสังคมทั้งในและต่างประเทศที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

1.4.2 เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการในเชิงวิชาการและเชิงธุรกิจ สมพนธ์สู่ ระดับนานาชาติ และผลิตบัณฑิตที่มีเอกลักษณ์ และมีศักยภาพในการสร้างงานอาชีพ ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

1.4.3 มุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรและองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5 ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

1.5.1 ประเด็นยุทธศาสตร์

1.5.1.1 ศูนย์กลางการศึกษาและความรู้ (Hub) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความเข้มแข็ง

1.5.1.2 สร้างคนดี คนเก่ง มีทักษะในงานพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ของประเทศไทย

1.5.1.3 ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่ได้มาตรฐานเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

1.5.2 ยุทธศาสตร์

1.5.2.1 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

1.5.2.2 สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา

1.5.2.3 ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ

1.5.2.4 ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง “สร้างคนสูงนี้ เชี่ยวชาญเทคโนโลยี”

1.5.2.5 เพิ่มศักยภาพของอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน

1.5.2.6 จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอ ภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

1.5.2.7 พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

1.5.2.8 เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรม บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

1.5.2.9 ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

1.5.3 กลวิธี/มาตรการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนา ความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง “สร้างคนสู่งาน เที่ยวชายแดนเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มศักยภาพของอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 8 เพิ่มขีดความสามารถ ด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ 9 ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

1.6 ที่ดังของมหาวิทยาลัย

เลขที่ 399 ถ. สามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การตัดสินใจไห้หลายท่าน ตั้งนี้

โภวิทย์ กังสนั�ท์ (2539: 30) กล่าวว่า การตัดสินใจ เป็นการสะท้อนให้เห็นภาวะที่ผู้ตัดสินใจมีตัวเลือกหลายๆ ตัว และต้องเปรียบเทียบผลที่เกิดจากตัวเลือกต่างๆ ก่อนการตัดสินใจ เพื่อเลือกตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่งที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์บางอย่าง ที่ต้องการ

รพินทร์ วีระเมธีกุล (2548: 20) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ปัญหาด่างๆ เพื่อนำไปสู่ทางเลือกในการปฏิบัติ เพื่อใช้แก่ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปหรือผลที่ตามมาในทางที่ติดตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การตัดสินใจเป็นกิจกรรมที่ดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง และอาจมีผลกระทบต่อตัวผู้ตัดสินใจได้ด้วย จะนั้นผู้นำจะต้องมีความสามารถในการประมาณสถานการณ์ที่กำลังเป็นอยู่และตัดสินใจได้ว่าควรปฏิบัติอย่างไร

รังสรรค์ ฤทธิ์ประเสริฐ (2548: 10) กล่าวว่า การตัดสินใจ เป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกพฤติกรรมหรือวิถีทางปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อจะนำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทรัพยากรและบุคคล

สมคิด บางไม (2548: 175) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีหลายทาง เป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ การตัดสินใจอาจเป็นการตัดสินใจที่จะทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งหลายอย่าง เพื่อความสำเร็จตรงตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

Dessler อ้างในรังสรรค์ ฤทธิ์ประเสริฐ (2548: 9) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือกระบวนการพัฒนาและวิเคราะห์ทางเลือก การตัดสินใจจะถูกกระตุ้นโดยปัญหา ซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ต้องการกับสถานการณ์จริง อย่างไรก็ตี การตัดสินใจไม่จำเป็นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับปัญหาเสมอไป (ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเช่นนั้น) แต่ในทางตรงกันข้ามการแก้ปัญหาจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอ

สรุปได้ว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการคิดได้ต่อรอง แล้วกalgo เลือก เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

สุไห์ยธรรมาริราช อ้างใน วนพจน์ บุญราคามวดี กล่าวว่า (110) ทฤษฎีการตัดสินใจ เป็นการนำแนวความคิดที่มีเหตุผลที่ผู้บริหารใช้ในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทคือทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามวิธีการตัดสินใจ และทฤษฎีการตัดสินใจตามบุคคลที่ตัดสินใจ ดังนี้

1. ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามวิธีการตัดสินใจ สามารถจำแนกทฤษฎีการตัดสินใจ ตามวิธีการตัดสินใจออกเป็น 3 วิธี ดังนี้

1.1 ทฤษฎีการตัดสินใจโดยการคาดการณ์ มีการใช้เทคนิคการคาดการณ์ และการพยากรณ์ เข้ามาประกอบการตัดสินใจ เช่น การพยากรณ์โดยใช้แนวโน้ม เป็นต้น

1.2 ทฤษฎีการตัดสินใจโดยการพرونแන เป็นการใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือใน การตัดสินใจ ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องมีการพิสูจน์และเห็นจริงจังจะดำเนินการตัดสินใจได้ บางครั้งเรียก การตัดสินใจแบบนี้ว่า การตัดสินใจทางวิทยาศาสตร์

1.3 ทฤษฎีการตัดสินใจโดยกำหนดความ เป็นทฤษฎีที่คำนึงถึงว่าแนวทางการตัดสินใจ ควรจะเป็นหรืออาจจะเป็นอย่างไร จึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการตัดสินใจได้

2. ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามบุคคลที่ตัดสินใจ สามารถจำแนกทฤษฎี การตัดสินใจ โดยการจำแนกตามบุคคลที่ตัดสินใจได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การตัดสินใจโดยคนเดียว เป็นการตัดสินใจโดยคนๆ เดียวจะทำให้เกิด ความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ มักจะใช้ธุรกิจขนาดย่อมที่มีผู้ประกอบการที่ เป็นเจ้าของกิจการ และเป็นผู้ที่ใกล้ชิดปัญหาและทราบข้อมูลได้ดีกว่า

2.2 การตัดสินใจโดยกลุ่ม เป็นการตัดสินใจที่ยึดทีมงาน และคณะกรรมการ เป็นผู้ร่วม ตัดสินใจเป็นการมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เมื่อได้กิตามที่ต้องการความ ร่วมมือผู้บริหาร จึงควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้นการกระจายอำนาจและการมีส่วน ร่วมในการตัดสินใจ จึงจำเป็นสำหรับองค์กรในอนาคต

Simon อ้างในทวีศักดิ์ นาคม่วง (2547) อธิบายขั้นตอนการตัดสินใจ โดยใช้ แบบจำลองที่ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การใช้ความคิดประกอบเหตุผล (Intelligence) ผู้ตัดสินใจจะรับรู้ถึงโอกาส หรือปัญหาที่เกิดขึ้น จากนั้นผู้ทำการตัดสินใจเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากทั้งตัวปัญหา และสิ่งแวดล้อม หรือโอกาสสนับสนุน

2. การออกแบบ (Design) ผู้ตัดสินใจจะวิเคราะห์และพัฒนาทางต่าง ที่ เป็นไปได้ในการแก้ปัญหา เพื่อนำไปใช้ประกอบตัดสินใจเลือกทางเลือกในการปฏิบัติที่ เหมาะสม การที่จะประสบความสำเร็จได้ในขั้นตอนนี้ ผู้ทำการตัดสินใจจะต้องมีความเข้าใจใน ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ พยายามที่จะหาทางออกของปัญหา และตรวจสอบความเป็นไปได้ ในปัญหานั้น

3. การคัดเลือก (Choice) ผู้ทำการตัดสินใจจะทำการคัดเลือกแนวทาง ปฏิบัติที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่สุด เพื่อที่จะนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

Rubenstien และ Haberstroh (1965) อ้างในทวีศักดิ์ นาคม่วง (2547) แนวคิด เกี่ยวกับขั้นตอนการตัดสินใจว่ามี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ผู้ตัดสินใจรับรู้ถึงโอกาส หรือปัญหาที่เกิดขึ้น

2. ผู้ตัดสินใจรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา และ กำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ เพื่อการวิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจ

3. ผู้ตัดสินใจจะทำการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่คิดว่าเหมาะสมกับลักษณะ ของปัญหาและสถานการณ์ เพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

4. ผู้ตัดสินใจดำเนินการ เพื่อนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ

5. ภายหลังการนำผลการตัดสินใจไปดำเนินงาน ต้องทำการติดตามผล ของการปฏิบัติ เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงานมีประสิทธิภาพเพียงใด และด้องปรับปรุงให้ สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างไร

ประชุม โพธิ์กุล อ้างในรัฐพิร วีระเมธิกุล (2548:20) ได้กล่าวสรุปขั้นตอนในการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. มีการวิเคราะห์สถานการณ์ เงื่อนไขอะไรที่ทำให้ต้องตัดสินใจ แนวโน้มอะไรที่ดี แนวโน้มอะไรที่ไม่ดี

2. กำหนดวัดถูกประสงค์การตัดสินใจทำไม่ต้องตัดสินใจในครั้งนี้ มีความคาดหวังอะไร

3. ผลลัพธ์ที่คาดหวังควรเป็นเชิงปริมาณ

4. วินิจฉัยข้อมูลที่นำมาใช้อ้างอิง

5. พิจารณาทรัพยากรต่างๆ ถ้าการตัดสินใจดังนี้ใช้เงิน สติปัญญา เวลา วัสดุ อุปกรณ์ แล้วจะสิ่งใดมากน้อยเท่าใด สามารถสร้างขึ้นหรือหาได้ที่ไหน

6. กำหนดความต้องการในการตัดสินใจ

7. กำหนดตัวเลขที่ต้องการ

8. จัดอันดับเลขที่ต้องการ บ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ

9. สร้างทางเลือกต่างๆ เพื่อเป็นการกำหนดคุณสมบัติและการตัดสินใจ

10. ทดสอบทางเลือกเพื่อเปรียบเทียบหรือปรับเปลี่ยนความต้องการ

11. ประเมินทางเลือก

12. เปรียบเทียบทางเลือกให้ตรงกับวัดถูกประสงค์ตามเกณฑ์การตัดสินใจ

13. การทดลองทางเลือกเพื่อดูผลลัพธ์ โดยนำทางเลือกไปดำเนินการ และดูผลในภาพรวม

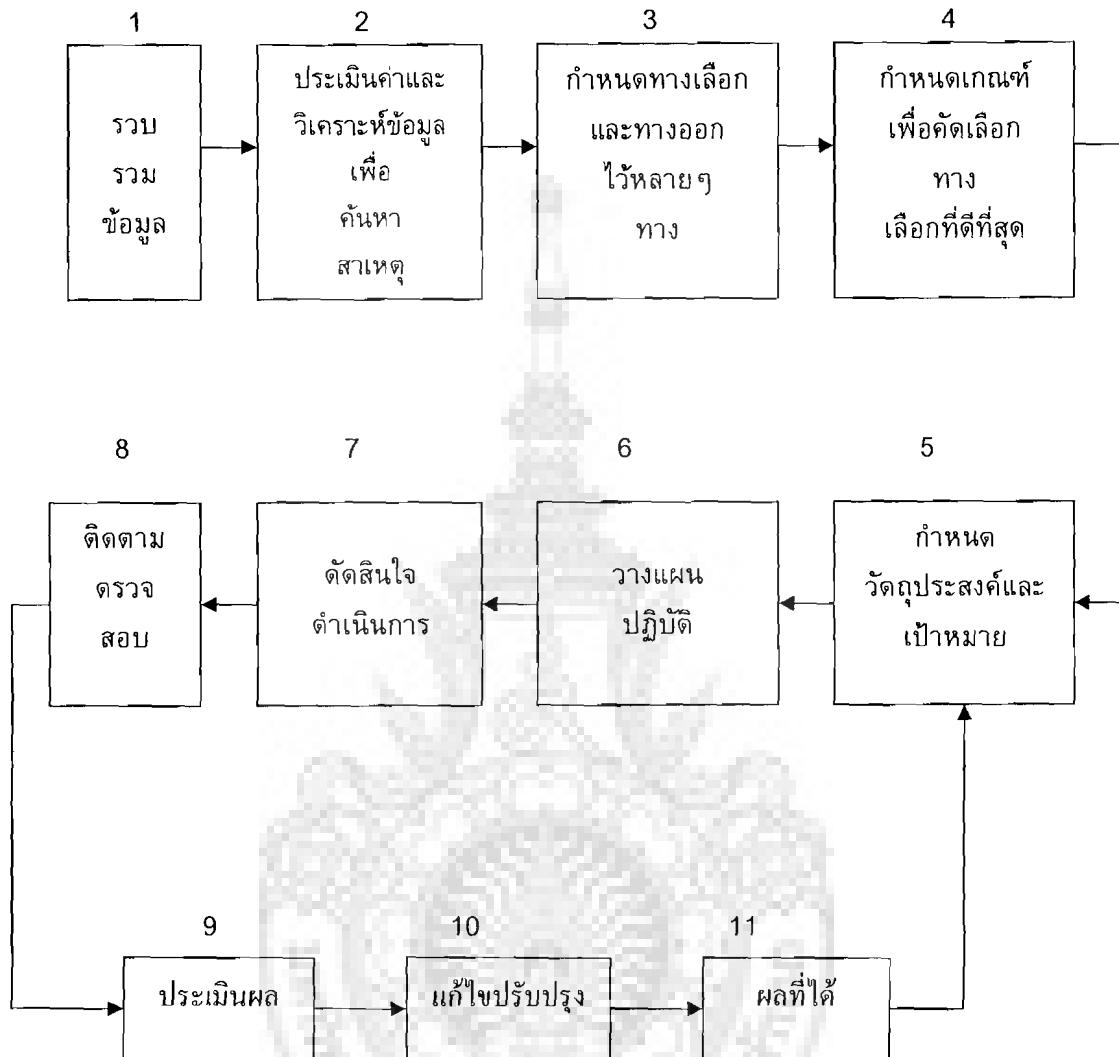
14. ตัดสินใจครั้งสุดท้าย โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ที่พอใจมากที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (47) กล่าวว่า

การตัดสินใจ หมายถึง การกระทำการของบุคคลในการที่เลือกทางเลือกที่มีอยู่หลาย ๆ ทางเลือก โดยการรวบรวมและประเมินข้อมูลและสิ่งประกอบอื่นๆ ที่สำคัญ โดยการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด เพียงทางเลือกเดียวที่สามารถตอบสนองเป้าหมายหรือความต้องการของผู้เลือกเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ จนกระทั่งนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ

กระบวนการตัดสินใจ

การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร การวิเคราะห์ข้อมูลและการกำหนดทางเลือก การเลือกทางเลือก การนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริง และการประเมินผลและกระบวนการของการตัดสินใจจะต้องมีข้อข่ายของการตัดสินใจ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนกระบวนการตัดสินใจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ :47)

3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 เพศ

ดวงพร หุตตะอุฐะ และคณะ (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยประกอบการตัดสินใจการเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพะช่าง ในทัศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2546 พบร้านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเรียนที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพะช่างโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร้านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันคือ เป็นสถาบันที่เก่าแก่และมีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากคนทั่วไป ผู้ที่จบการศึกษาไปเป็นที่ยอมรับของสังคม มี

กิจกรรมด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์ มีหลักสูตรการสอนที่สามารถตอบสนองการศึกษาได้เร็วและสามารถตอบกลับไปประกอบอาชีพได้ มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย มีเทคนิคหรือการและแนวการสอนที่ทันสมัย และคณาจารย์สร้างงานความสามารถและสร้างชื่อเสียงทางด้านศิลปะ แต่งงานวิจัยของประพันธ์ แสงทองดี (2550: 213) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พ Vu ว่าเพศแตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ด้านสถานที่แตกต่างกัน

สวีต เดชาวัฒนาวนนท์ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทพาณิชยกรรม ในจังหวัดสกลนครพบว่า เพศมีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนของนักเรียนเฉพาะบางปัจจัย แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของสมิทธิ์ โพธิ์ทอง (2548 : บทคัดย่อ) พบร่วมกันว่าเพศไม่ใช่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษาคณศรเชษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3.2 เกรดเฉลี่ยสะสม

สุกัญญา พูลประภา (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น พบร่วมกันว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนา ขันธะ (2549: 104-105) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชากรรมอุตสาหการในวิทยาลัยเทคนิค ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบร่วมกันว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยเทคนิคอย่างมีนัยสำคัญ แต่ขัดแย้งกับอุเทน ปัญโญและคณะ (2520: 79) ที่ได้ศึกษาการเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์และหัตถศิลป์อาชีพครุของนิสิต นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2520 พบร่วมกันว่าผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไม่ได้เป็นเหตุผลของการเลือกเข้าศึกษา

3.3 วุฒิการศึกษา

ดวงพร หุตดุจุหะ และคณะ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่าสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและเอกชนมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเรียนที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่างโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายข้อ พบร่วมกันที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันคือ มีหลักสูตรการสอนที่ทันสมัย มีหลักสูตรการสอนที่สามารถตอบสนองการศึกษาได้เร็ว (ปวส.) สามารถตอบกลับไปประกอบอาชีพได้รวดเร็ว มีเอกสารและตำราที่ดีและได้มาตรฐาน มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีโอกาสที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ใกล้เคียงกับงานวิจัยของสิงหนो เพ็ชร์ไพรจัน (2548: บทคัดย่อ) ศึกษา

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาอุดสาหกรรมศิลป์ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มอีสานได้ พบว่า วุฒิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาต่างกัน มีผลเฉพาะต่อปัจจัยภายในสถาบันราชภัฏต่างกัน ซึ่งปัจจัยภายในได้แก่ สื่อการประชาสัมพันธ์ สภาพแวดล้อม และการเรียนการสอน แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของสุภาพร คุพิมาย (2550: 32) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษาคณบบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบร่วมกับวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายด้าน พบร่วมกับปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจด้านทัศนคติ ด้านสถานที่ ด้านการศึกษา และด้านค่าใช้จ่ายไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายข้อพบว่า วุฒิการชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ความร่วมรื่นกายในมหาวิทยาลัย มีการศึกษาระดับปริญญาโทรองรับ และคณาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 คณะ

ทวีพันธ์ คล้ายเพ็ชร (2541: บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษา วิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 พบร่วมนักศึกษาประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยที่นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีแรงจูงใจแตกต่างกัน นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุดสาหกรรม และคหกรรม สำหรับประพันธ์ แสงทองดี (2550: 213) ศึกษาเรื่อง การเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พบร่วมหลักสูตรที่ศึกษาแตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ด้านค่าใช้จ่าย และด้าน การสนับสนุนการศึกษาแตกต่างกัน และหลักสูตรที่ศึกษาแตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ และด้านการสนับสนุนการศึกษาแตกต่างกัน

3.5 ภูมิลำเนา

สมลักษณ์ ลันสุชีพ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล พบร่วมนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ใน 3 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านสังคม และด้านสถาบัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งใกล้เคียงกับ ประพันธ์ แสงทองดี (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พบร่วมภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจด้านค่าใช้จ่าย สถานที่ และการสนับสนุน การเรียนแตกต่างกัน แต่ด้านหลักสูตรไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของสุภาพร คุพิมาย (2550: 32) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี :

กรณีศึกษาคณบดีหารธรุกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พนว่าภูมิลำเนาแตกต่างกัน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อายุยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจด้านทัศนคติ ด้านสถานที่ ด้านการศึกษา และด้านค่าใช้จ่ายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายข้อพบว่า ชื่อเสียงของคณบดีหารธรุกิจ ความสะดวกในการเดินทาง และความร่มรื่นภายในมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดวงพร หุดะจุหะ และคณะ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัดจะเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพะซ่างเป็นสัดส่วนที่มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

สมิทธิ์ โพธิ์ทอง (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษาคณบดีหารธรุกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พนว่าภูมิลำเนาไม่ใช่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สอดคล้องกับงานวิจัยของรังสรรค์ ฤทธิ์ประเสริฐ (2548: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนายทหารชั้นประทวนเหล่าทหารราบที่พนว่าภูมิลำเนาปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ

3.6 อาชีพของผู้ปกครอง

สุกัญญา พูลประภา (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พนว่าอาชีพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และ 0.01

รวิพร วีระเมธีกุล (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล หลักสูตรสองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร พนว่าอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษาไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งขัดแย้งกับ สุริยา แสงเย็น (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม พนว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3.7 รายได้ของผู้ปกครอง

สมลักษณ์ ลันสุชีพ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล พนว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านสังคม ด้านอาชีพ และ ด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของสุกanya

พร คุพิมาย (2550: 32) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษา ระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกัน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายด้าน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

สรวิศ เดชาวัฒนานนท์ (2545: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาพบว่ารายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม ในจังหวัดสกลนคร ของนักเรียนเฉพาะบางปัจจัยเท่านั้น แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของสมิทธิ์ โพธิ์ทอง (2548: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เอกชน กรณีศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่ใช่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี และแตกต่างจากงานวิจัยของวัฒนา ขันธะ (2549: 105) ได้ศึกษาพบว่ารายได้เฉลี่ยโดยรวมทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือนมีผลต่อ การเลือกเข้าศึกษาต่อสาขาวิชากรรมอุตสาหการในวิทยาลัยเทคนิค ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

3.8 คำใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา

สรวิศ เดชาวัฒนานนท์ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาพบว่ารายได้ของนักศึกษามีผลต่อ การตัดสินใจเลือกเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม ในจังหวัดสกลนคร ของนักเรียนเฉพาะปัจจัย สำหรับสกุลเงิน พูลประภา (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยคริสต์วินทร์ไทรโลม พบว่ารายได้ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้า ศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และ 0.01

3.9 ผู้มีส่วนร่วมในการเข้าศึกษาต่อ

สรวิศ เดชาวัฒนานนท์ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทพาณิชยกรรม ในจังหวัดสกลนครพบว่า นักเรียนจะตัดสินใจเลือกโรงเรียนที่จะเรียนด้วยตนเอง แต่ประพันธ์ แสงทองดี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราช ภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พบว่าผู้มีส่วนร่วมในการเลือกเข้า ศึกษาต่อคือบุคคลในครอบครัว สำหรับกนกพร ชัยประสิทธิ์ (2551: 17) ได้ศึกษาพบว่าบุคคลที่ มีอิทธิพลต่อการเรียนหลักสูตรนานาชาติ ระหว่างการตัดสินใจด้วยตนเอง กับการตัดสินใจของ คุณพ่อและคุณแม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนเท่าๆ กัน นอกจากนี้สมิทธิ์ โพธิ์ทอง (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เอกชน กรณีศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่าครอบครัว เพื่อน และ คนรู้จัก ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี

3.10 แหล่งข่าวการประชาสัมพันธ์รับสมัคร

ประพันธ์ แสงทองดี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พบว่าនักศึกษารับรู้ข่าวสารจากเพื่อนและญาติ ซึ่งขัดแย้งกับกนกพร ชัยประสิทธิ์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยความต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยของรัฐบาลพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อตัดสินใจเรียนจากอินเตอร์เน็ตและเว็บไซต์

3.11 ทางเลือกในการเข้าศึกษา

ดวงพร หุตตะจุยะ และคณะ (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยประกอบการตัดสินใจการเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพะช่าง ในทัศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2546 พบว่าก่อนและหลังการเลือกสมัครสอบเข้าศึกษาต่อนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยสมัครสอบเรียนในสถาบันการศึกษาอื่นๆ นอกจากวิทยาเขตเพะช่าง รองลงมาได้แก่ เคยสมัครสอบเรียนต่อในสถาบันการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือการสอบออนไลน์ และเคยสมัครเข้าเรียนหรือสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษาเดิมที่จบการศึกษามา

3.12 ด้านการบริหาร

สุราษฎร์ อนุกูลประเสริฐ อ้างในสุกัญญา พูลประภา (2547: 29) ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 145 คน พบว่าด้านบทบาทคณะหรือมหาวิทยาลัย ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจลำดับแรกคือ คณะหรือมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา รองลงมาคือ คณะหรือมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมน่าเรียน ลำดับสุดท้ายคือเคยเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน สอดคล้องกับวิพาร วีระเมธิกุล (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาล หลักสูตรสองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยด้านคุณภาพเป็นปัจจัยอันดับแรกในตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน และประพันธ์ แสงทองดี (2550: 207) ศึกษาการเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พบว่าระดับความคิดเห็นต่อการบริหารการจัดการ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุมคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 2 แห่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

3.13 ด้านชื่อเสียง

ดวงพร หุตตะจุยะ และคณะ (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยประกอบการตัดสินใจการเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพะช่าง ในทัศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2546 พบว่ากลุ่มตัวอย่างดัดสินใจเลือกเรียนที่สถาบันเทคโนโลยีราช

มงคล วิทยาเขตเพาะช่าง ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี และมีบางข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก โดยเรียง 3 อันดับแรกคือ เป็นสถาบันการศึกษาที่เก่าแก่ และมีชื่อเสียงทางด้านศิลปะนานา คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถทางด้านศิลปะ และเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากคนทั่วไปโดยเหตุผลพิจารณาจากหลักสูตรและวิชาเอกมากที่สุด ซึ่งใกล้เคียงกับวรวิทย์ จันทร์สุวรรณ (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาแนวโน้มและความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลพบว่า สถาบันการศึกษาที่มีสาขาวิชาที่สนใจ มีความน่าเชื่อถือ และการมีชื่อเสียงเป็นปัจจัยที่ทำให้เลือกเข้าศึกษาต่อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมิทธิ์ โพธิ์ทอง (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พนว่าปัจจัยด้านทัศนคติ ได้แก่ทัศนคติที่คิดว่าเป็นสถาบันที่น่าสนใจ มีชื่อเสียง มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3.14 ด้านหลักสูตร

ฉลอง ใจนรัตนาวิชัย (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนช่างฝีมือปัญจิวิทยาพบว่าการที่โรงเรียนจัดส่งนักเรียนเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ ฝีมือ และทักษะในการทำงานมากขึ้น มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

นักวิจัย ประจำกองวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำให้เลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมีหลายสาขาวิชาให้เลือกศึกษา รองลงมาคือมหาวิทยาลัยมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง ซึ่งมีงานวิจัยดังๆ ที่สนับสนุนงานวิจัยดังกล่าวได้แก่สมิทธิ์ โพธิ์ทอง (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พนว่าปัจจัยด้านแรงจูงใจจากการมีหลักสูตรที่ดี ดังการศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน และพีรภาร์ พุ่มแคน (2552: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี พนว่านักศึกษาได้ให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่เปิดสอน มีความหลากหลายและ ตรงกับความต้องการของนักศึกษาของลงมาจากความรู้ความสามารถของอาจารย์

3.15 ด้านอาจารย์ผู้สอน

พีรภาร์ พุ่มแคน (2552: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี พนว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการให้ความสำคัญกับ ความรู้ความสามารถของอาจารย์ และบุคลากรมากที่สุด

ฉลอง ใจนรัตนาวิชัย (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนช่างฝีมือปัญจวิทยาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองต่อการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อ ที่มีอันดับสูงสุดในปัจจัยด้านครู คือ การจัดหาครุที่มีประสบการณ์ตรงในวิชาที่สอน และมีเทคนิคการสอน

3.16 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม

ประพันธ์ แสงทองดี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พบร่วงดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสถานที่ ซึ่งหมายถึง สถานที่ดังของมหาวิทยาลัยมีการคมนาคมสะดวก อาคารเรียนเหมาะสม มีสิ่งอำนวยความสะดวกสะดวก ที่จอดรถยนต์สะดวก สถานที่ร่มรื่น มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่นักวิจัยประจำกองวิจัยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่า ปัจจัยที่มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่ดี และมหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เป็นปัจจัยลำดับที่ 4 และลำดับที่ 5 ใน การเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งปัจจัยแรกได้แก่ มหาวิทยาลัยมีหลายสาขาวิชาให้เลือก รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง และปัจจัยลำดับที่ 3 คือมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง

3.17 ด้านการคมนาคม

กุลกานต์ เล็กสกุล (2535: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร พบร่วงผู้ปกครองส่วนใหญ่พิจารณาโรงเรียนที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับประพันธ์ แสงทองดี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พบร่วงนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกเข้าศึกษาในสาขาวิชาการจัดการหัวใจเพาะะสะดวก และใกล้บ้าน สำหรับงานวิจัยของนักวิจัย ประจำกองวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ไม่เลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมากที่สุดได้แก่ มหาวิทยาลัยอยู่ไกลจากที่พัก คิดเป็นร้อยละ 60.12% รองลงมา คือการเดินทางไปมหาวิทยาลัยไม่สะดวก คิดเป็นร้อยละ 55.15%

3.18 ด้านการเงิน

เทพ เหมือนฟู (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนที่โรงเรียนอրรถวิทย์พาณิชยการ พบร่วงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน ที่โรงเรียนอรรถวิทย์พาณิชยการอันดับหนึ่งคือค่าเทอมและค่าธรรมเนียม ของโรงเรียนมีเงินกองทุนรัฐบาลให้กู้ยืมและเปิดโอกาสให้มีการผ่อนชำระ ค่าเล่าเรียนได้หลายงวด

โกลินทร์ ธรรมเขตต์, กิตติโนร จารยะเจริญ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกสถานศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาในเขต

อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรีพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถานศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเงิน ซึ่งมีค่า เฉลี่ยเท่ากับ 3.7228 แต่น้ำทิพย์ พระศรี และคณะ (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยของกลุ่มนักเรียน และนักศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา พบร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มนักเรียนที่น้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เท่ากับปัจจัยด้านตัวบุคคล

3.19 ด้านนักศึกษา

ารมณ์ เพชรชื่น (2546 – 2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน พบร่วมกับการเลือกเข้าศึกษาต่อคือ ต้องการพัฒนาตนเอง ต้องการพัฒนาทางอาชีพ ต้องการตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง และต้องการพัฒนาสถานภาพทางสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของสิงห์โต เพ็ชร ไพรเจน (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาอุดสาಹกรรมศิลป์ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกรุงเทพมหานคร ระบุว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อโปรแกรมวิชาอุดสาหกรรมของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2546 – 2547 จำนวน 214 คน คือปัจจัยด้านบุคคล ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความรู้สูงขึ้น เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาความสามารถในการทำงานที่ปฏิบัติอยู่ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูง มีความสนใจการเรียนด้านนี้ และต้องการความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน วุฒิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาต่อ กัน

วัฒนา ขันธะ (2549: 104) ได้ศึกษาพบว่าปัจจัยด้านความต้องการของนักศึกษามีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชาระบบทั่วไปในวิทยาลัยเทคนิค ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ
2. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้สูงขึ้น
3. เพื่อใหม่ความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับผู้อื่น
4. เพื่อใหม่ทางเลือกการประกอบอาชีพที่หลากหลาย
5. เพื่อต้องการนำวุฒิการศึกษาไปสมัครงาน
6. เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ
7. เพื่อจะได้มีอัตราเงินเดือนที่สูงๆ
8. เพื่อจะได้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน
9. เพื่อจะได้มีความมั่นคงในการทำงาน
10. เพื่อใช้เป็นพื้นฐานการเรียนต่อที่สูงขึ้น
11. ต้องการเพาะสาขาที่เรียนจะมีโอกาสเลือกงานให้เหมาะสมกับตัวเอง

12. เพื่อนำไปประกอบอาชีพเฉพาะทาง
13. เพื่อประกอบอาชีพที่มีอิสระและเป็นส่วนตัว
14. ต้องการประกอบอาชีพที่มีสวัสดิการดีๆ
15. ต้องการประกอบอาชีพที่มีเกียรติยศ ได้รับการยกย่องนับถือ
16. ต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสพบปะบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการ

อุดสาหกรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การแปลความ

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่เริ่มเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 4,886 คน เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจจำนวน 1,671 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 1,126 คน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์จำนวน 632 คน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจำนวน 395 คน คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนจำนวน 287 คน คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจำนวน 267 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวน 214 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบจำนวน 153 คน และคณะศิลปศาสตร์จำนวน 141 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งการกำหนดขนาดตัวอย่างได้จากการของยาเมนา (Yamane,1973: 725) ดังนี้

$$N = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N แทนจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

n แทนขนาดตัวอย่าง

e แทนความคลาดเคลื่อน

จากประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 4,886 คน โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างไม่เกิน 5% และแทนค่าโดยใช้สูตรของท้าโรมามานេ พบว่าขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารังนี้เท่ากับ 370 คน แต่เนื่องจากผู้วิจัยคาดว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในแต่ละคณะแตกต่างกัน จึงคำนวณหาขนาดตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างย่อยตามสัดส่วนประชากรของนักศึกษาในแต่ละคณะ โดยใช้สูตรดังไปนี้

$$n_i = n \left(\frac{N_i}{N} \right)$$

เมื่อ n_i แทนขนาดตัวอย่างในแต่ละคณะ

N_i แทนจำนวนประชากรในแต่ละคณะ

N แทนจำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา

จากขนาดประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 4,886 คน และใช้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 370 คน คำนวณโดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างย่อย ได้ขนาดตัวอย่างของนักศึกษาแต่ละคณะดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักศึกษาและขนาดตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนนักศึกษา	ขนาดตัวอย่าง
บริหารธุรกิจ	1,671	126
วิศวกรรมศาสตร์	1,126	85
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	632	48
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	395	30
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	287	22
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	267	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	214	16
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	153	12
ศิลปศาสตร์	141	11
รวม	4,886	370

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามตามข้อมูลที่รวบรวมมาได้ และนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแบบสอบถาม

3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 30 ชุด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ไปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟากองกรอบภาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9638

5. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

จากขั้นตอนดังกล่าว ได้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคคลที่มีอิทธิพล แหล่งข่าว และทางเลือกในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งการวัดเป็น 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคร็ท ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เป็นข้อความที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษามากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เป็นข้อความที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษามาก

คะแนน 3 หมายถึง เป็นข้อความที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เป็นข้อความที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เป็นข้อความที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาน้อยที่สุด

3 การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ quota (Quota Non Probability Sampling) โดยที่ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปสำรวจนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เเล้วอรับคืนทั้งหมด หลังจากนั้นนำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์และครบถ้วนตามสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างย่อยที่กำหนดได้ ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ร้อยละ (Percentage) สำหรับหาร้อยละของอัตราส่วนสิ่งที่สนใจศึกษา

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหน่วยที่มีลักษณะที่สนใจ}}{\text{ขนาดตัวอย่างทั้งหมด}} \times 100$$

4.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) สำหรับหาค่าเฉลี่ยในตอนที่ 3 ของระดับอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

4.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในตอนที่ 3 ของระดับอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

$$s = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

4.4 สถิติทดสอบที่ (Independent Sample T-Test) สำหรับทดสอบสมมติฐานค่าเฉลี่ยประชากรของ 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน

กรณีความแปรปรวนของประชากร 2 กลุ่มเท่ากัน

$$t_{\alpha(n_1+n_2-2)} = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{s_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

$$\text{โดยที่ } s_p^2 = \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

กรณีความแปรปรวนของประชากร 2 กลุ่มไม่เท่ากัน

$$t = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{แอลอง沙อิสระ} = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2 + \left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}$$

$$\frac{n_1 - 1}{n_1 - 1} + \frac{n_2 - 1}{n_2 - 1}$$

4.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA) สำหรับทดสอบสมมติฐานค่าเฉลี่ยของประชากรตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป

$$F_{\alpha(k-1, N-k)} = \frac{MS_B}{MS_W}$$

$$\text{โดยที่ } MS_B = \frac{\sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{N}}{k-1}$$

$$MS_W = \frac{\sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j}}{N-k}$$

หากทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกัน จะทำการเปรียบเทียบเชิงพหุคุณ (Multiple Comparison) ซึ่งเป็นการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference : LSD)

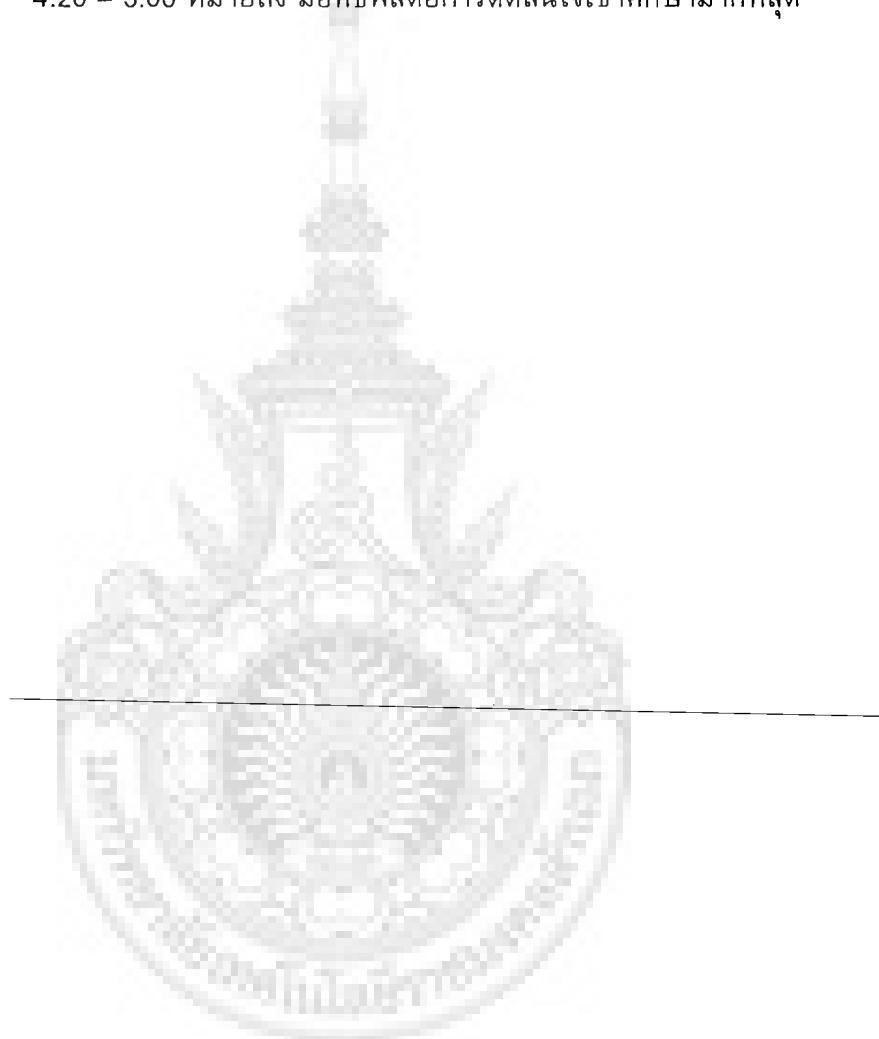
$$LSD = t_{\frac{\alpha}{2}, N-k} \sqrt{MS_W \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

5 การแปลความ

นำคะแนนของระดับอิทธิพลที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาในปัจจัยแต่ละด้านมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย และแปลผล (ล้วน และอังคณาสายยศ, 2536: 100)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

- 1.00 - 1.79 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาน้อยที่สุด
1.80 – 2.59 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาน้อย
2.60 – 3.39 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาปานกลาง
3.40 – 4.19 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษามาก
4.20 – 5.00 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษามากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในครั้งนี้ แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 บุคคลที่มีอิทธิพล แหล่งข่าว และทางเลือกในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัจจัยดังๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล และทางเลือกในการเข้าศึกษา

1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	158	42.7
หญิง	212	57.3
รวม	370	100

จากตารางที่ 4.1 พบร่วมนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาได้แก่เพศชายจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม

วุฒิการศึกษาเดิม	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 6	189	50.5
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	80	21.6
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	101	27.3
การศึกษานอกโรงเรียน	0	0.0
อื่นๆ	0	0.0
รวม	370	100

จากตารางที่ 4.2 พบร้านักศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นมีปีที่ 6 จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 การศึกษานอกโรงเรียนจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 และอื่นๆ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่กำลังศึกษา

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	126	34.1
วิศวกรรมศาสตร์	85	23.0
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	48	13.0
ครุศาสตร์อุดสาหกรรม	30	8.1
อุดสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	20	5.4
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	22	5.9
ศิลปศาสตร์	11	3.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	12	3.2
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	16	4.3
รวม	370	100

จากตารางที่ 4.3 พบร้านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมาได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 85 คน คิด เป็นร้อยละ 23 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13 คณะครุ ศาสตร์อุดสาหกรรม จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน

22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 คณะอุสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 และคณะศิลปศาสตร์ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	194	52.4
ภาคเหนือ	28	7.6
ภาคตะวันตก	11	3.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	18	4.9
ภาคกลาง	51	13.8
ภาคตะวันออก	6	1.6
ภาคใต้	62	16.8
รวม	370	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่าบัณฑิต有些ในแห่งมีภูมิลำเนาอยู่ใน กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาได้แก่ ภาคใต้ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ภาคกลาง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ภาคเหนือ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ภาคตะวันตก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และภาคตะวันออก 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
รัฐราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	101	27.3
พนักงาน / ลูกจ้างบริษัทห้างร้าน	93	25.1
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ	108	29.2
เกษตรกรรม	63	17.0
อื่นๆ	5	1.4
รวม	370	100

จากตารางที่ 4.5 พบร่วมกับครองส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว หรืออาชีพอิสระ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมาได้แก่ รับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 พนักงาน หรือลูกจ้างบริษัทห้างร้าน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 เกษตรกรรม จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และอาชีพอื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างในเกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ของผู้ประกอบ และค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม	3.09	0.45
รายได้ของผู้ประกอบ	21,950.88	24,553.94
ค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา	148.66	75.45

จากตารางที่ 4.6 พบร่วมกับค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมของนักศึกษาเท่ากับ 3.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมเท่ากับ 0.45 ค่าเฉลี่ยของรายได้ของผู้ประกอบเท่ากับ 21,950.88 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้ของผู้ประกอบเท่ากับ 24,553.94 บาท และค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษาเท่ากับ 148.66 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษาเท่ากับ 75.45 บาท

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกดามเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม

เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม	จำนวน	ร้อยละ
1 - 1.99	4	1.1
2 - 2.99	138	37.3
3 – 4.00	198	53.5
ไม่ตอบ	30	8.1

จากตารางที่ 4.7 พบร่วมกับค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมอยู่ในช่วง 3 – 4.00 จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาได้แก่มีเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมอยู่ในช่วง 2 – 2.99 จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 มีเกรดเฉลี่ยสะสม

จากสถานศึกษาเดิมอยู่ในช่วง 1 – 1.99 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ และมีผู้ไม่ตอบจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	143	38.6
10,001 – 20,000 บาท	102	27.6
20,001 – 30,000 บาท	48	13.0
30,001 – 40,000 บาท	19	5.1
มากกว่า 40,000 บาท	40	10.8
ไม่ตอบ	18	4.9

จากตารางที่ 4.8 พบร่วมกันว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาได้แก่ รายได้ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 รายได้ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 รายได้มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และรายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และมีผู้ไม่ตอบจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา

ค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 100 บาท	141	38.1
101 – 150 บาท	112	30.3
151 – 200 บาท	85	23.0
มากกว่า 200 บาท	26	7.0
ไม่ตอบ	6	1.6

จากตารางที่ 4.9 พบร่วมกันว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อวันไม่เกิน 100 บาท จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่าย 101 – 150 บาท จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ค่าใช้จ่าย 151 – 200 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 ค่าใช้จ่ายมากกว่า 200 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และมีผู้ไม่ตอบจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

2 บุคคลที่มีอิทธิพล แหล่งข่าว และทางเลือกในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีใน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้มีส่วนในการตัดสินใจเลือก
เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้มีส่วนในการตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	298	80.5
บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	160	43.2
อาจารย์จากสถานศึกษาเดิม	65	17.6
ญาติพี่น้อง	51	13.8
รุ่นพี่	35	9.5
เพื่อน	89	24.1
ผู้มีความเชี่ยวชาญในการเลือกคณะ	1	0.3

จากการที่ 4.10 พบร้านักศึกษาส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อด้วยตนเอง จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาได้แก่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 เพื่อน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 อาจารย์จากสถานศึกษาเดิม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ญาติพี่น้อง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 รุ่นพี่ 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และผู้มีความเชี่ยวชาญในการเลือกคณะ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งข่าวประชาสัมพันธ์การรับสมัคร

แหล่งข่าว	จำนวน	ร้อยละ
แผ่นพับ	15	4.1
อาจารย์แนะแนว	101	27.3
อินเตอร์เน็ต	227	61.4
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	14	3.8
หนังสือพิมพ์	1	0.3
โทรศัพท์	4	1.1
วิทยุ	0	0
ป้ายประกาศหน้ามหาวิทยาลัย	45	12.2
บุคคลใกล้ชิด	180	48.6
ป้ายประกาศบนรถโดยสารประจำทาง	1	0.3
ประกาศรับสมัครโครงการต่อไปที่สถานศึกษาเดิม	1	0.3

จากตารางที่ 4.11 พบร่วมกับแหล่งข่าวที่ได้ระบุไว้ในตาราง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ทราบแหล่งข่าวที่ได้รับมาจากการรับสมัครจากอินเตอร์เน็ต จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาได้แก่ จากบุคคลใกล้ชิด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 อาจารย์แนะแนว จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 แผ่นพับ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 โทรศัพท์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 หนังสือพิมพ์ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ป้ายประกาศบนรถโดยสารประจำทาง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ป้ายประกาศรับสมัครโครงการต่อไปที่สถานศึกษาเดิม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และวิทยุ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทางเลือกในการเข้าศึกษา

การสมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่น ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่สมัคร	196	53
สมัคร	174	47

จากตารางที่ 4.12 พบร่วมกับแหล่งข่าวที่ได้ระบุไว้ในตาราง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่น ๆ นอกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และสมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่น ๆ จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 47

3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านดังๆ

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ
			มาตรฐาน
รวมทั้ง 8 ด้าน	3.63	0.46	มาก
ด้านการบริหาร	3.54	0.52	มาก
ด้านชื่อเสียง	4.09	0.54	มาก
ด้านหลักสูตร	3.92	0.66	มาก
ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.81	0.56	มาก
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม	2.96	0.80	ปานกลาง
ด้านคุณภาพ	3.40	0.79	มาก
ด้านการเงิน	3.54	0.73	มาก
ด้านนักศึกษา	3.87	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบร่วมกันว่าระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจากคะแนนของระดับอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา พบร่วมกันว่าปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยด้านชื่อเสียงมีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.09 รองลงมาได้แก่ ด้านหลักสูตรมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ด้านนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ด้านอาจารย์ผู้สอนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ด้านการบริหาร และด้านการเงินมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.54 ด้านคุณภาพมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ตามลำดับ

4 เปรียบเทียบปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามปัจจัย

ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	7	335.687	47.955	111.305	0.00 *
ภายในกลุ่ม	2952	1271.862	0.431		
ทั้งหมด	2959	1607.550			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบร่วมกับปัจจัยแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีพิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference : LSD) ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามปัจจัย
โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

การบริหาร	ชื่อเสียง	หลักสูตร	อาจารย์ผู้สอน	อาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม	คณิตศาสตร์	การเงิน	นักศึกษา
ปัจจัยด้าน	บริหาร						
$\bar{x}_1 = 3.54$	$\bar{x}_2 = 4.09$	$\bar{x}_3 = 3.92$	$\bar{x}_4 = 3.81$	$\bar{x}_5 = 2.96$	$\bar{x}_6 = 3.40$	$\bar{x}_7 = 3.54$	$\bar{x}_8 = 3.87$
การบริหาร	-	0.55*	0.38*	0.27*	0.58*	0.14*	0
$\bar{x}_1 = 3.54$	$\bar{x}_2 = 4.09$						
ชื่อเสียง	0.055*	-	0.17*	0.28*	1.13*	0.69*	0.55*
$\bar{x}_2 = 4.09$							
หลักสูตร	0.38*	0.17*	-	0.11*	0.96*	0.52*	0.38*
$\bar{x}_3 = 3.92$							
อาจารย์ผู้สอน	0.27*	0.28*	0.11*	-	0.85*	0.41*	0.27*
$\bar{x}_4 = 3.81$							
อาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม	0.58*	1.13*	0.96*	0.85*	-	0.44*	0.58*
$\bar{x}_5 = 2.96$							
คณิตศาสตร์	0.14*	0.69*	0.52*	0.41*	0.44*	-	0.14*
$\bar{x}_6 = 3.40$							
การเงิน	0	0.55*	0.38*	0.27*	0.58*	0.14*	-
$\bar{x}_7 = 3.54$							
นักศึกษา	0.33*	0.22*	0.05	0.06	0.91*	0.47*	0.33*
$\bar{x}_8 = 3.87$							

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบร่วมกันว่า ระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาแตกต่างกันทุกคู่ ยกเว้นปัจจัยด้านการบริหารและด้านการเงิน ปัจจัยด้านหลักสูตรและด้านนักศึกษา ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5 เปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามเพศ

ปัจจัย	n	\bar{X}	S	t	p-value
รวมทั้ง 8 ด้าน				-0.807	0.420
ชาย	158	3.61	0.48		
หญิง	212	3.65	0.45		
ด้านการบริหาร				-2.171	0.031*
ชาย	158	3.47	0.54		
หญิง	212	3.59	0.51		
ด้านชื่อเสียง				-1.554	0.121
ชาย	158	4.04	0.54		
หญิง	212	4.13	0.55		
ด้านหลักสูตร				-1.208	0.228
ชาย	158	3.87	0.66		
หญิง	212	3.96	0.66		
ด้านอาจารย์ผู้สอน				0.863	0.389
ชาย	158	3.84	0.60		
หญิง	212	3.79	0.52		
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม				-0.842	0.400
ชาย	158	2.92	0.85		
หญิง	212	2.99	0.77		
ด้านคณนาคม				1.491	0.137
ชาย	158	3.47	0.80		
หญิง	212	3.35	0.78		
ด้านการเงิน				-0.133	0.894
ชาย	158	3.53	0.78		
หญิง	212	3.54	0.70		
ด้านนักศึกษา				-1.314	0.190
ชาย	158	3.82	0.55		
หญิง	212	3.90	0.59		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่าเพศแตกต่างกันมีระดับคะแนนของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าเพศแตกต่างกันมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพ ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย
สะสมจากสถานศึกษาเดียว

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
รวมทั้ง 8 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.550	0.275	1.233	0.293
	ภายในกลุ่ม	337	75.155	0.223		
	ทั้งหมด	339	75.705			
ด้านการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.457	0.229	0.814	0.444
	ภายในกลุ่ม	337	94.670	0.281		
	ทั้งหมด	339	95.128			
ด้านชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.587	0.793	2.627	0.074
	ภายในกลุ่ม	337	101.761	0.302		
	ทั้งหมด	339	103.348			
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.719	0.860	1.977	0.140
	ภายในกลุ่ม	337	146.529	0.435		
	ทั้งหมด	339	148.248			
ด้านอาจารย์ ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.538	0.269	0.862	0.423
	ภายในกลุ่ม	337	105.271	0.312		
	ทั้งหมด	339	105.809			
ด้านอาคาร สถานที่ และสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.348	0.174	0.270	0.764
	ภายในกลุ่ม	337	217.022	0.644		
	ทั้งหมด	339	217.369			
ด้านคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.130	0.565	0.910	0.404
	ภายในกลุ่ม	337	209.295	0.621		
	ทั้งหมด	339	210.425			

ตารางที่ 4.17 (ต่อ) การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
ด้านคณนาคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.130	0.565	0.910	0.404
	ภายในกลุ่ม	337	209.295	0.621		
	ทั้งหมด	339	210.425			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.982	0.491	0.882	0.415
	ภายในกลุ่ม	337	187.645	0.557		
	ทั้งหมด	339	188.627			
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.927	0.464	1.384	0.252
	ภายในกลุ่ม	337	112.950	0.335		
	ทั้งหมด	339	113.878			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.17 พบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านการบริหาร ด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคณนาคม ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามวุฒิ การศึกษาเดิม

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
รวมทั้ง 8 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.775	0.388	1.803	0.166
	ภายในกลุ่ม	367	78.882	0.215		
	ทั้งหมด	369	79.657			
ด้านการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.755	0.378	1.383	0.252
	ภายในกลุ่ม	367	100.190	0.273		
	ทั้งหมด	369	100.945			
ด้านชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	2	4.574	2.287	8.011	0.000*
	ภายในกลุ่ม	367	104.778	0.285		
	ทั้งหมด	369	109.352			
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.191	0.595	1.374	0.254
	ภายในกลุ่ม	367	158.937	0.433		
	ทั้งหมด	369	160.164			
ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	2	4.291	2.146	7.096	0.001*
	ภายในกลุ่ม	367	110.968	0.302		
	ทั้งหมด	369	115.259			
ด้านอาคาร สถานที่ และสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.255	0.128	0.198	0.820
	ภายในกลุ่ม	367	236.125	0.643		
	ทั้งหมด	369	236.380			
ด้านคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.176	0.088	0.141	0.868
	ภายในกลุ่ม	367	228.774	0.623		
	ทั้งหมด	369	228.950			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.034	1.017	1.897	0.151
	ภายในกลุ่ม	367	196.785	0.536		
	ทั้งหมด	369	198.819			
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.996	0.498	1.509	0.222
	ภายในกลุ่ม	367	121.098	0.330		
	ทั้งหมด	369	122.094			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.18 พบว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านการบริหาร ด้านหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพ ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียง และด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้ฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference : LSD) ดังตารางที่ 4.19 และ 4.20

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียง จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

วุฒิการศึกษาเดิม	ม.6	ปวช.	ปวส.
	$\bar{x}_1 = 3.99$	$\bar{x}_2 = 4.1$	$\bar{x}_3 = 4.26$
ม.6	-	0.11	0.27*
$\bar{x}_1 = 3.99$			
ปวช.	0.11	-	0.16
$\bar{x}_2 = 4.1$			
ปวส.	0.27*	0.16	-
$\bar{x}_3 = 4.26$			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.19 พบว่านักศึกษาที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียงแตกต่างจากนักศึกษาที่จบการศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์
ผู้สอน จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

วุฒิการศึกษาเดิม	ม.6	ปวช.	ปวส.
	$\bar{x}_1 = 3.72$	$\bar{x}_2 = 3.99$	$\bar{x}_3 = 3.84$
ม.6	-	0.27*	0.12
	$\bar{x}_1 = 3.72$		
ปวช.	0.27*	-	0.15
	$\bar{x}_2 = 3.99$		
ปวส.	0.12	0.15	-
	$\bar{x}_3 = 3.84$		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.20 พบร่วมนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับ
ของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากนักศึกษาที่จบ
การศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามคณิต

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
รวมทั้ง 8 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	8	3.374	0.422	1.996	0.046*
	ภายในกลุ่ม	361	76.283	0.211		
	ทั้งหมด	369	79.657			
ด้านการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	8	1.857	0.232	0.846	0.563
	ภายในกลุ่ม	361	99.088	0.274		
	ทั้งหมด	369	100.945			
ด้านชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	8	14.217	1.777	6.744	0.000*
	ภายในกลุ่ม	361	95.135	0.264		
	ทั้งหมด	369	109.352			
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	8	2.736	0.342	0.784	0.617
	ภายในกลุ่ม	361	157.428	0.436		
	ทั้งหมด	369	160.164			
ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	8	6.306	0.788	2.612	0.009*
ผู้สอน	ภายในกลุ่ม	361	108.953	0.302		
	ทั้งหมด	369	115.259			
ด้านอาคาร	ระหว่างกลุ่ม	8	18.722	2.340	3.881	0.000*
สถานที่	ภายในกลุ่ม	361	217.658	0.603		
และสิ่งแวดล้อม	ทั้งหมด	369	236.380			
ด้านคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	8	15.778	1.972	3.340	0.001*
	ภายในกลุ่ม	361	213.171	0.591		
	ทั้งหมด	369	228.950			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	8	5.749	0.719	1.344	0.220
	ภายในกลุ่ม	361	193.070	0.535		
	ทั้งหมด	369	198.189			
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	8	8.214	1.027	3.255	0.001*
	ภายในกลุ่ม	361	113.880	0.315		
	ทั้งหมด	369	122.094			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.21 พ布ว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านการบริหาร ด้านหลักสูตร และด้านการเงิน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียง ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพ และด้านนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference : LSD) ดังตารางที่ 4.22 – 4.27

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.22 (ต่อ) การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวม
ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

คณะ	บริหารฯ	วิศวฯ	ครห	ครุ	อุตสาหฯ	สื่อสารฯ	ศิลปฯ	สกฯ	วิทยาฯ
	กรรมฯ	กรรมฯ	ศาสตรฯ	กรรม	มวลชนฯ	ศาสตร์	ปัตยฯ	ศาสตรฯ	
	$\bar{x}_1 = 3.66$	$\bar{x}_2 = 3.61$	$\bar{x}_3 = 3.56$	$\bar{x}_4 = 3.66$	$\bar{x}_5 = 3.73$	$\bar{x}_6 = 3.89$	$\bar{x}_7 = 3.58$	$\bar{x}_8 = 3.46$	$\bar{x}_9 = 3.39$
ศิลปฯ	0.08	0.03	0.02	0.08	0.15	0.31	-	0.12	0.19
ศาสตร์							$\bar{x}_7 = 3.58$		
สกฯ	0.20	0.15	0.10	0.20	0.27	0.43*	0.12	-	0.07
ปัตยฯ							$\bar{x}_8 = 3.46$		
วิทยาฯ	0.27*	0.22	0.17	0.27	0.34*	0.50*	0.19	0.07	-
ศาสตรฯ							$\bar{x}_9 = 3.39$		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พ布ว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยี สื่อสารมวลชน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านแตกต่าง จากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านแตกต่างจาก นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแพชั่น และคณะเทคโนโลยี สื่อสารมวลชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียง
จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

คณะ	บริหารฯ	วิศวฯ	คหฯ	ครุฯ	อุตสาหฯ	สื่อสารฯ	ศิลปฯ	สถาฯ	วิทยฯ
	กรรมฯ	กรรมฯ	ศาสตรฯ	กรรม	มวลชนฯ	ศาสตรฯ	ปัตยฯ	ศาสตรฯ	
	$\bar{x}_1 = 4.31$	$\bar{x}_2 = 3.99$	$\bar{x}_3 = 3.94$	$\bar{x}_4 = 3.99$	$\bar{x}_5 = 4.15$	$\bar{x}_6 = 4.14$	$\bar{x}_7 = 4.23$	$\bar{x}_8 = 3.56$	$\bar{x}_9 = 3.70$
บริหารฯ	-	0.32*	0.37*	0.32*	0.16	0.17	0.08	0.75*	0.61*
$\bar{x}_1 = 4.31$									
วิศวฯ	0.32*	-	0.05	0	0.16	0.15	0.24	0.43*	0.29*
กรรมฯ									
$\bar{x}_2 = 3.99$									
คหฯ	0.37*	0.05	-	0.05	0.21	0.20	0.24	0.38*	0.24
กรรมฯ									
$\bar{x}_3 = 3.94$									
ครุฯ	0.32*	0	0.05	-	0.16	0.15	0.24	0.43*	0.29
ศาสตรฯ									
$\bar{x}_4 = 3.99$									
อุตสาหฯ	0.16	0.16	0.21	0.16	-	0.01	0.08	0.59*	0.45*
กรรมฯ									
$\bar{x}_5 = 4.15$									
สื่อสารฯ	0.17	0.15	0.20	0.15	0.01	-	0.09	0.58*	0.44*
มวลชนฯ									
$\bar{x}_6 = 4.14$									
ศิลปฯ	0.08	0.24	0.24	0.24	0.08	0.09	-	0.67*	0.53*
ศาสตรฯ									
$\bar{x}_7 = 4.23$									
สถาฯ	0.75*	0.43*	0.38*	0.43*	0.59*	0.58*	0.67*	-	0.14
ปัตยฯ									
$\bar{x}_8 = 3.56$									
วิทยฯ	0.61*	0.29*	0.24*	0.29*	0.45*	0.44*	0.53*	0.14	-
ศาสตรฯ									
$\bar{x}_9 = 3.70$									

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.23 พบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียงแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียงแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม คณะอุดสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียงแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอุดสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์

ผู้สอน จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคุ้มครอง

ตารางที่ 4.24 (ต่อ) การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้าน

อาจารย์ผู้สอน จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเป็นรายคู่

คณะ	บริหารฯ	วิศว	คห	ครุ	อุตสาห	สื่อสาร	ศิลป	สกฯ	วิทยา
	กรรมฯ	กรรมฯ	ศาสตรฯ	กรรม	มวลชนฯ	ศาสตร์	ปัตยฯ	ศาสตรฯ	
	$\bar{x}_1 = 3.74$	$\bar{x}_2 = 3.97$	$\bar{x}_3 = 3.80$	$\bar{x}_4 = 3.71$	$\bar{x}_5 = 3.86$	$\bar{x}_6 = 4.02$	$\bar{x}_7 = 3.67$	$\bar{x}_8 = 3.71$	$\bar{x}_9 = 3.46$
สื่อสาร	0.28*	0.05	0.22	0.31	0.16	-	0.35	0.31	0.56*
มวลชนฯ									
$\bar{x}_6 = 4.02$									
ศิลป	0.07	0.30	0.13	0.04	0.19	0.35	-	0.04	0.21
ศาสตร์									
$\bar{x}_7 = 3.67$									
สกฯ	0.03	0.26	0.09	0	0.15	0.31	0.04	-	0.25
ปัตยฯ									
$\bar{x}_8 = 3.71$									
วิทยา	0.28	0.51*	0.34*	0.25	0.40*	0.56*	0.21	0.25	-
ศาสตรฯ									
$\bar{x}_9 = 3.46$									

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบร่วมนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยี สื่อสารมวลชนมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาคาร
สถานที่และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

จากการที่ 4.25 พบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคุณภาพ

จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายค์

ตารางที่ 4.26 (ต่อ) การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้าน

คณานิต จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

คณะ	บริหารฯ	วิศว	คห	ครุ	อุตสาห	สื่อสาร	ศิลป	สถา	ปัตยฯ	วิทยา
					สิ่งทอฯ					
					$\bar{x}_4 = 3.62$	$\bar{x}_5 = 3.71$	$\bar{x}_6 = 3.68$	$\bar{x}_7 = 3.36$	$\bar{x}_8 = 3.75$	$\bar{x}_9 = 3.67$
อุตสาห	0.46*	0.23	0.62*	0.09	-	0.03	0.35	0.04	0.04	
กรรมฯ										
$\bar{x}_5 = 3.71$										
สื่อสาร	0.43*	0.20	0.59*	0.06	0.03	-	0.32	0.07	0.01	
มวลชนฯ										
$\bar{x}_6 = 3.68$										
ศิลป	0.11	0.12	0.27	0.26	0.35	0.32	-	0.39	0.31	
ศาสตร์										
$\bar{x}_7 = 3.36$										
สถา	0.50*	0.27	0.66*	0.13	0.04	0.07	0.39	-	0.08	
ปัตยฯ										
$\bar{x}_8 = 3.75$										
วิทยา	0.42*	0.19	0.58*	0.05	0.04	0.01	0.31	0.08	-	
ศาสตร์ฯ										
$\bar{x}_9 = 3.67$										

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบร่วnakศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคณานิตแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคณานิตแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านนักศึกษา
จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

คณะ	บริหารฯ	วิศว	คห	ครุ	อุตสาห	สื่อสาร	ศิลป	สตา	วิทยา
	กรรมฯ	กรรมฯ	ศาสตร์ฯ	กรรม	มวลชนฯ	ศาสตร์	ปัตยฯ	ศาสตร์ฯ	
	$\bar{x}_1 = 3.99$	$\bar{x}_2 = 3.79$	$\bar{x}_3 = 3.80$	$\bar{x}_4 = 3.83$	$\bar{x}_5 = 4.03$	$\bar{x}_6 = 4.05$	$\bar{x}_7 = 3.74$	$\bar{x}_8 = 3.58$	$\bar{x}_9 = 3.42$
บริหารฯ	-	0.20*	0.19	0.16	0.04	0.06	0.25	0.41*	0.57*
$\bar{x}_1 = 3.99$									
วิศว	0.20*	-	0.01	0.04	0.24	0.26	0.05	0.21	0.37*
กรรมฯ		$\bar{x}_2 = 3.79$							
$\bar{x}_3 = 3.80$									
คห	0.19	0.1	-	0.03	0.23	0.25	0.06	0.22	0.38*
กรรมฯ									
$\bar{x}_4 = 3.83$									
ครุ	0.16	0.04	0.03	-	0.20	0.22	0.09	0.25	0.41*
ศาสตร์ฯ									
$\bar{x}_5 = 4.03$									
อุตสาห	0.04	0.24	0.23	0.20	-	0.02	0.29	0.45*	0.61*
กรรมฯ									
$\bar{x}_6 = 4.05$									
สื่อสาร	0.06	0.26	0.25	0.22	0.02	-	0.31	0.47*	0.63*
มวลชนฯ									
$\bar{x}_7 = 3.74$									
ศิลป	0.25	0.05	0.06	0.09	0.29	0.31	-	0.16	0.32
ศาสตร์									
$\bar{x}_8 = 3.58$									
สตา	0.41*	0.21	0.22	0.25	0.45*	0.47*	0.16	-	0.16
ปัตยฯ									
$\bar{x}_9 = 3.42$									

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.27 พบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านนักศึกษาแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านนักศึกษาแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น และคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านนักศึกษาแตกต่างจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น และคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
รวมทั้ง 8 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	6	0.528	0.088	0.404	0.876
	ภายในกลุ่ม	363	79.128	0.218		
	ทั้งหมด	369	79.657			
ด้านการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	6	1.518	0.253	0.924	0.478
	ภายในกลุ่ม	363	99.427	0.274		
	ทั้งหมด	369	100.945			
ด้านชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	6	0.419	0.070	0.233	0.966
	ภายในกลุ่ม	363	108.933	0.300		
	ทั้งหมด	369	109.352			
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	6	1.048	0.175	0.398	0.880
	ภายในกลุ่ม	363	159.116	0.438		
	ทั้งหมด	369	160.164			
ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	6	1.013	0.169	0.536	0.781
	ภายในกลุ่ม	363	114.246	0.315		
	ทั้งหมด	369	115.259			
ด้านอาคาร สถานที่ และสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	6	1.471	0.245	0.379	0.892
	ภายในกลุ่ม	363	234.909	0.647		
	ทั้งหมด	369	236.380			

ตารางที่ 4.28 (ต่อ) การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตาม

ภูมิลำเนา

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
ด้านคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	6	10.196	1.699	2.820	0.011*
	ภายในกลุ่ม	363	218.753	0.603		
	ทั้งหมด	369	228.950			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	6	2.786	0.464	0.860	0.525
	ภายในกลุ่ม	363	196.033	0.540		
	ทั้งหมด	369	198.819			
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	6	0.772	0.129	0.385	0.888
	ภายในกลุ่ม	363	121.322	0.334		
	ทั้งหมด	369	122.094			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านการบริหาร ด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านการเงิน และด้านนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคุณภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีฟิ舍อร์ (Fisher's Least Significant Difference : LSD) ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคุณภาพ
จำแนกตามภูมิลำเนา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ภูมิสำเนา	กทม.	เหนือ	ตะวันตก	ตะวันออก	กลาง	ตะวัน	ใต้
	และ			เฉียง		ออก	
ปริมณฑล				เหนือ			
	$\bar{x}_1 = 3.28$	$\bar{x}_2 = 3.43$	$\bar{x}_3 = 3.66$	$\bar{x}_4 = 3.58$	$\bar{x}_5 = 3.65$	$\bar{x}_6 = 2.83$	$\bar{x}_7 = 3.52$
กทม.และ ปริมณฑล	-	0.15	0.38	0.30	0.37*	0.45	0.24*
	$\bar{x}_1 = 3.28$						
เหนือ	0.15	-	0.23	0.15	0.22	0.60	0.09
	$\bar{x}_2 = 3.43$						
ตะวันตก	0.38	0.23	-	0.08	0.01	0.83*	0.14
	$\bar{x}_3 = 3.66$						
ตะวันออก	0.30	0.15	0.08	-	0.07	0.75*	0.06
เฉียง							
เหนือ							
	$\bar{x}_4 = 3.58$						
กลาง	0.37*	0.22	0.01	0.07	-	0.82*	0.13
	$\bar{x}_5 = 3.65$						
ตะวัน	0.45	0.60	0.83*	0.75*	0.82*	-	0.69*
ออก							
	$\bar{x}_6 = 2.83$						
ใต้	0.24*	0.09	0.14	0.06	0.13	0.69*	-
	$\bar{x}_7 = 3.52$						

จากตารางที่ 4.29 พบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคุณภาพแตกต่างจากนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางและภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคุณภาพแตกต่างจากนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามอาชีพ
ของผู้ปักครอง

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
รวมทั้ง 8 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.496	0.124	0.572	0.683
	ภายในกลุ่ม	365	79.160	0.217		
	ทั้งหมด	369	79.657			
ด้านการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	4	0.897	0.224	0.818	0.514
	ภายในกลุ่ม	365	100.048	0.274		
	ทั้งหมด	369	100.945			
ด้านชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	4	0.902	0.226	0.759	0.552
	ภายในกลุ่ม	365	108.450	0.297		
	ทั้งหมด	369	109.352			
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	4	3.589	0.897	2.092	0.081
	ภายในกลุ่ม	365	156.574	0.429		
	ทั้งหมด	369	160.164			
ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	4	0.907	0.227	0.724	0.576
	ผู้สอน	365	114.352	0.313		
	ทั้งหมด	369	115.259			
ด้านอาคาร	ระหว่างกลุ่ม	4	4.000	1.000	1.571	0.181
	สถานที่	365	232.380	0.637		
	และสิ่งแวดล้อม	369	236.380			
ด้านคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.973	0.493	0.793	0.530
	ภายในกลุ่ม	365	226.977	0.622		
	ทั้งหมด	369	228.950			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.947	0.237	0.437	0.782
	ภายในกลุ่ม	365	197.872	0.542		
	ทั้งหมด	369	198.819			
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	1.101	0.275	0.830	0.506
	ภายในกลุ่ม	365	120.993	0.331		
	ทั้งหมด	369	122.094			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พนวันักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านการบริหาร ด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพ ด้านการเงิน และด้านนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
รวมทั้ง 8 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.261	0.315	1.439	0.221
	ภายในกลุ่ม	347	76.016	0.219		
	ทั้งหมด	351	77.276			
ด้านการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	4	2.837	0.709	2.555	0.039*
	ภายในกลุ่ม	347	96.312	0.278		
	ทั้งหมด	351	99.149			
ด้านชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	4	3.654	0.913	3.132	0.015*
	ภายในกลุ่ม	347	101.207	0.292		
	ทั้งหมด	351	104.861			
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	4	3.026	0.757	1.785	0.131
	ภายในกลุ่ม	347	147.096	0.424		
	ทั้งหมด	351	150.122			
ด้านอาจารย์ ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.698	0.424	1.333	0.257
	ภายในกลุ่ม	347	110.505	0.318		
	ทั้งหมด	351	112.203			
ด้านอาคาร สถานที่ และสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4	0.685	0.171	0.261	0.903
	ภายในกลุ่ม	347	227.690	0.656		
	ทั้งหมด	351	228.375			
ด้านคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	0.681	0.170	0.268	0.898
	ภายในกลุ่ม	347	220.213	0.635		
	ทั้งหมด	351	220.894			

ตารางที่ 4.31 (ต่อ) การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตาม
รายได้ของผู้ปกครอง

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.176	1.044	1.923	0.106
	ภายในกลุ่ม	347	188.341	0.543		
	ทั้งหมด	351	192.517			
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	0.750	0.188	0.552	0.698
	ภายในกลุ่ม	347	117.869	0.340		
	ทั้งหมด	351	118.619			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.31 พบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัย ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพ ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัย ด้านการบริหาร และด้านชื่อเสียง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้ฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference : LSD) ดังตารางที่ 4.32 - 4.33

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้าน การบริหาร จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

รายได้ของ ผู้ปกครอง	$\leq 10,000$	10,001-20,000	20,001-30,000	30,001-40,000	$\geq 40,000$
	$\bar{x}_1 = 3.61$	$\bar{x}_2 = 3.52$	$\bar{x}_3 = 3.58$	$\bar{x}_4 = 3.52$	$\bar{x}_5 = 3.31$
$\leq 10,000$	-	0.09	0.03	0.09	0.30*
	$\bar{x}_1 = 3.61$				
10,001-20,000	0.09	-	0.06	0	0.21*
	$\bar{x}_2 = 3.52$				
20,001-30,000	0.03	0.06	-	0.06	0.27*
	$\bar{x}_3 = 3.58$				
30,001-40,000	0.09	0	0.06	-	0.21
	$\bar{x}_4 = 3.52$				
$\geq 40,000$	0.30*	0.21*	0.27*	0.21	-
	$\bar{x}_5 = 3.31$				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไปมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านการบริหารแตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท และ 20,001 – 30,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียง
จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

รายได้ของ ผู้ปกครอง	$\leq 10,000$	10,001-20,000	20,001-30,000	30,001-40,000	$\geq 40,000$
	$\bar{x}_1 = 4.12$	$\bar{x}_2 = 4.11$	$\bar{x}_3 = 4.04$	$\bar{x}_4 = 4.28$	$\bar{x}_5 = 3.83$
$\leq 10,000$	-	0.01	0.08	0.15	0.29*
	$\bar{x}_1 = 4.12$				
10,001-20,000	0.01	-	0.07	0.16	0.28*
	$\bar{x}_2 = 4.11$				
20,001-30,000	0.08	0.07	-	0.23	0.21
	$\bar{x}_3 = 4.04$				
30,001-40,000	0.15	0.16	0.23	-	0.45*
	$\bar{x}_4 = 4.28$				
$\geq 40,000$	0.29*	0.28*	0.21	0.45*	-
	$\bar{x}_5 = 3.83$				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พนวณนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไปมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านชื่อเสียงแตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา

ปัจจัย	ที่มาของความแปรผัน	d.f.	SS	MS	F	p-value
รวมทั้ง 8 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.422	0.474	2.212	0.086
	ภายในกลุ่ม	360	77.121	0.214		
	ทั้งหมด	363	78.543			
ด้านการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	3	1.182	0.394	1.426	0.235
	ภายในกลุ่ม	360	99.486	0.276		
	ทั้งหมด	363	100.668			
ด้านชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.870	0.623	2.101	0.100
	ภายในกลุ่ม	360	106.822	0.297		
	ทั้งหมด	363	108.693			
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	2.101	0.700	1.609	0.187
	ภายในกลุ่ม	360	156.745	0.435		
	ทั้งหมด	363	158.846			
ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	3	3.281	1.094	3.533	0.015*
	ผู้สอน	360	111.424	0.310		
	ทั้งหมด	363	114.705			
ด้านอาคาร	ระหว่างกลุ่ม	3	5.381	1.794	2.863	0.037*
	ภายในกลุ่ม	360	225.514	0.626		
	ทั้งหมด	363	230.895			
ด้านคอมนาคม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.303	1.768	2.912	0.034*
	ภายในกลุ่ม	360	218.508	0.607		
	ทั้งหมด	363	223.811			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.309	0.103	0.191	0.902
	ภายในกลุ่ม	360	194.068	0.539		
	ทั้งหมด	363	194.377			
ด้านนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	0.249	0.083	0.247	0.863
	ภายในกลุ่ม	360	120.783	0.336		
	ทั้งหมด	363	121.032			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่านักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านการบริหาร ด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านความน่า闷 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference : LSD) ดังตารางที่ 4.35 – 4.37

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์

ผู้สอน จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา	≤ 100	101-150	151-200	≥ 201
	$\bar{X}_1 = 3.91$	$\bar{X}_2 = 3.68$	$\bar{X}_3 = 3.83$	$\bar{X}_4 = 3.73$
≤ 100	-	0.23*	0.08	0.18
$\bar{X}_1 = 3.91$				
101-150	0.23*	-	0.15	0.05
$\bar{X}_2 = 3.68$				
151-200	0.08	0.15	-	0.10
$\bar{X}_3 = 3.83$				
≥ 201	0.18	0.05	0.10	-
$\bar{X}_4 = 3.73$				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่านักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันไม่เกิน 100 บาทมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวัน 101 – 150 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาคาร
สถานที่และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา โดย
เปรียบเทียบเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา	≤ 100	101-150	151-200	≥ 201
$\bar{X}_1 = 3.08$		$\bar{X}_2 = 2.94$	$\bar{X}_3 = 2.77$	$\bar{X}_4 = 2.85$
≤ 100	-	0.14	0.31*	0.23
$\bar{X}_1 = 3.08$				
101-150	0.14	-	0.17	0.09
$\bar{X}_2 = 2.94$				
151-200	0.31*	0.17	-	0.08
$\bar{X}_3 = 2.77$				
≥ 201	0.23	0.09	0.08	-
$\bar{X}_4 = 2.85$				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบร่วมนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันไม่เกิน 100 บาทมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวัน 151 – 200 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคุณภาพ
จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา	≤ 100	101-150	151-200	≥ 201
$\bar{X}_1 = 3.53$	$\bar{X}_2 = 3.37$	$\bar{X}_3 = 3.23$	$\bar{X}_4 = 3.30$	
≤ 100	-	0.16	0.30*	0.23
$\bar{X}_1 = 3.53$				
$101-150$	0.16	-	0.14	0.07
$\bar{X}_2 = 3.37$				
$151-200$	0.30*	0.14	-	0.07
$\bar{X}_3 = 3.23$				
≥ 201	0.23	0.07	0.07	-
$\bar{X}_4 = 3.30$				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.37 พบว่านักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันไม่เกิน 100 บาทมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในปัจจัยด้านคุณภาพแตกต่างจากนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวัน 151 – 200 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกตามทางเลือกในการเข้าศึกษา

ปัจจัย	n	\bar{X}	S	t	p-value
รวมทั้ง 8 ด้าน				2.130	0.034*
ไม่สมัครที่อื่นๆ	196	3.68	0.45		
สมัครที่อื่นๆ	174	3.58	0.47		
ด้านการบริหาร				2.285	0.023*
ไม่สมัครที่อื่นๆ	196	3.60	0.50		
สมัครที่อื่นๆ	174	3.47	0.54		
ด้านชื่อเสียง				1.942	0.053
ไม่สมัครที่อื่นๆ	196	4.14	0.53		
สมัครที่อื่นๆ	174	4.03	0.55		
ด้านหลักสูตร				1.197	0.232
ไม่สมัครที่อื่นๆ	196	3.96	0.65		
สมัครที่อื่นๆ	174	3.88	0.66		
ด้านอาจารย์ผู้สอน				1.350	0.178
ไม่สมัครที่อื่นๆ	196	3.84	0.51		
สมัครที่อื่นๆ	174	3.77	0.60		
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม				1.684	0.093
ไม่สมัครที่อื่นๆ	196	3.02	0.79		
สมัครที่อื่นๆ	174	2.88	0.81		
ด้านคุณภาพ				1.591	0.112
ไม่สมัครที่อื่นๆ	196	3.46	0.75		
สมัครที่อื่นๆ	174	3.33	0.82		
ด้านการเงิน				0.627	0.531
ไม่สมัครที่อื่นๆ	196	3.56	0.71		
สมัครที่อื่นๆ	174	3.51	0.76		
ด้านนักศึกษา				1.721	0.086
ไม่สมัครที่อื่นๆ	196	3.92	0.57		
สมัครที่อื่นๆ	174	3.81	0.57		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่านักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ และนักศึกษาที่ไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ มีระดับคะแนนอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ และนักศึกษาที่ไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ มีระดับคะแนนอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านการบริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 สำหรับปัจจัยด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพ ด้านการเงิน ด้านนักศึกษา นักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ และนักศึกษาที่ไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ มีระดับของคะแนนอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

3 เพื่อเปรียบเทียบระดับของอิทธิพล ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล และทางเลือกในการเข้าศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า ได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Window สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบที่ (t-test) สถิติทดสอบเอฟ (F-test) และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้พิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference) สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

1 สรุปผลการวิจัย

1.1 จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว หรืออาชีพอิสระ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมเท่ากับ 3.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 0.45 หรือนักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมอยู่ในช่วง 3 – 4.00 จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 ค่าเฉลี่ยของรายได้ของผู้ปกครองเท่ากับ 21,950.88 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้

ของผู้ปักครองเท่ากับ 24,553.94 บาท หรือผู้ปักครองส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 และค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษาเท่ากับ 148.66 บาท ส่วนเบี้ยงเบนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษาเท่ากับ 75.45 บาท หรือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อวันไม่เกิน 100 บาท จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1

1.2 นักศึกษาส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อด้วยตนเอง จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 ส่วนใหญ่ทราบแหล่งข่าวประชาสัมพันธ์การรับสมัครจากอินเตอร์เน็ต จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 และนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ นอกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 53

1.3 ระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยด้านการบริหาร ด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านคุณภาพ ด้านการเงิน และด้านนักศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาจากคะแนนของระดับอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา พบว่าปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยด้านชื่อเสียงมีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.09 รองลงมาได้แก่ ด้านหลักสูตรมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ด้านนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ด้านอาจารย์ผู้สอนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ด้านการบริหาร และด้านการเงินมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.54 ด้านคุณภาพมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ตามลำดับ

1.4 ปัจจัยเด็กต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาเด็กต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า ปัจจัยทุกคู่เด็กต่างกัน ยกเว้นปัจจัยด้านหลักสูตรและด้านนักศึกษา ด้านนักศึกษาและด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการบริหารและด้านการเงิน ที่ไม่แตกต่างกัน

1.5 เปรียบเทียบระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษา จำแนกดามข้อมูลทั่วไป ส่วนบุคคลพบว่า

1.5.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศเด็กต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่มีเพศเด็กต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพ ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่มีเพศเด็กต่างกันมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านการบริหารเด็กต่างกัน

1.5.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มี

ของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบวันนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัย ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพ ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกันมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านการบริหาร และด้านชื่อเสียงแตกต่างกัน

1.5.8 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ค่าใช้จ่ายต่อวันแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบวันนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านการบริหาร ด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านการเงิน และด้านนักศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันแตกต่างกันมีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านคุณภาพแตกต่างกัน

1.5.9 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ และไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบวันนักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ และไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านชื่อเสียง ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพ ด้านการเงิน และด้านนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ และไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านการบริหารแตกต่างกัน

2 อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีประเด็นที่น่าอภิปรายดังนี้

2.1 นักศึกษาส่วนใหญ่ดัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสวิต เดชาวัฒนาวนนท์ (2545 : บทคัดย่อ) พบวันนักเรียนจะดัดสินใจเลือกโรงเรียนที่จะเรียนด้วยตนเอง ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทพาณิชยกรรม ในจังหวัดสกลนคร

2.2 นักศึกษาส่วนใหญ่ทราบแหล่งข่าวประชาสัมพันธ์การรับสมัครจากอินเตอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกพร ชัยประสิทธิ์ (2551 : บทคัดย่อ) พบวันนักศึกษาส่วนใหญ่ค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อดัดสินใจเรียนจากอินเตอร์เน็ตและเว็บไซต์ ในการศึกษาปัจจัยความต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยของรัฐบาล

2.3 นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ นอกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงพร หุตตะจุตะ และคณะ (2546 :

บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยประกอบการตัดสินใจการเลือกเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพะช่าง ในทัศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2546 พบว่า ก่อนและหลังการเลือกสมัครสอบเข้าศึกษาต่อนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยสมัครสอบเรียนในสถาบันการศึกษาอื่นๆ นอกจากวิทยาเขตเพะช่าง

2.4 ปัจจัยด้านซึ่งมีผลต่อการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงพร หุตตะจุฑะ และคณะ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัจจัยประกอบการตัดสินใจการเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพะช่าง ในทัศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2546 พบว่าค่าเฉลี่ยของข้อเป็นสถาบันการศึกษาที่เก่าแก่ และมีซึ่งมีเชิงทางด้านศิลปะนานา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรธน์ จันทร์สุวรรณ (2551: บทคัดย่อ) พบว่าสถาบันการศึกษาที่มีสาขาวิชาที่สนใจ มีความน่าเชื่อถือ และการมีซึ่งมีเชิงเป็นปัจจัยที่ทำให้เลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักเรียนมัชymศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2.5 ปัจจัยแಡกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาแಡกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ดังไว้

2.6 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีเพศแಡกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แಡกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ดังไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแಡกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านการบริหารแಡกต่างกัน ซึ่งแಡกต่างจากงานวิจัยของประพันธ์ แสงทองดี (2550 : 213) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ พบว่าเพศแಡกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ด้านสถานที่แಡกต่างกัน

2.7 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมแಡกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แಡกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ดังไว้

2.8 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแಡกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แಡกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ดังไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแಡกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านซึ่งมีเชิง แต่ด้านอาจารย์ผู้สอนที่แಡกต่างกัน ใกล้เดียงกับงานวิจัยของสุภาพร คุณามัย (2550: 32) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษาคณบวิหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นบุรี พบว่า วุฒิ

การศึกษาเด็กต่างกัน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายข้อพบว่า ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ความร่มรื่นภายในมหาวิทยาลัย มีการศึกษาระดับปริญญาโทรองรับ และคณาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญ แตกต่างกัน

2.9 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาในคณะเด็กต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ดังไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของทวีพันธ์ คล้ายเพ็ชร (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 พบร่วมนักศึกษาประเทกวิชาที่ศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมนักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะเด็กต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านชื่อเสียง ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านคุณนาคม และด้านนักศึกษาเด็กต่างกัน ซึ่งใกล้เคียงกับงานวิจัยของประพันธ์ แสงทองดี (2550 : 213) ที่ได้ศึกษาพบว่าหลักสูตรที่ศึกษาเด็กต่างกัน มีระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครเครือข่ายด้านสถานที่แตกต่างกัน

2.10 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีภูมิลำเนาเด็กต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ดัง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเด็กต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านคุณนาคมแตกต่างกัน ใกล้เคียงกับงานวิจัยของสุภาพร คุพิมา (2550: 32) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบร่วมหาภูมิลำเนาเด็กต่างกัน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายข้อพบว่า ชื่อเสียงของคณะบริหารธุรกิจ ความสะดวกในการเดินทาง และความร่มรื่นภายในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

2.11 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่อาศัยของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ดังไว้ และขัดแย้งกับงานวิจัยของสุริยา แสงเย็น (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อโรงเรียนศิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม พบร่วมกับผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกับผู้ปกครองแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยทุกด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของรพินทร์ วีระเมธิกุล (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล หลักสูตรสองภาษา สังกัด

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร พนวารอาชีพของผู้ปกครอง แต่ก็ต่างกัน ปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษาไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

2.12 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพร คุณพิมาย (2550: 32) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษา ระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษาคณาจารย์บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พนวาร รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกัน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ปกครองที่มีรายได้แตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยด้านการบริหาร และด้านเชื่อเสียงแตกต่างกัน ใกล้เคียงกับงานวิจัยของสมลักษณ์ ลันสุชีพ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล พนวานักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบัน แตกต่างกัน

2.13 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันแตกต่างกัน มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.14 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ และไม่สมัครเข้าศึกษาต่อที่อื่นๆ มีระดับของอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของปัจจัยโดยรวมทั้ง 8 ด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3 ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 นักศึกษาส่วนใหญ่ทราบแหล่งข่าวประชาสัมพันธ์การรับสมัครจากอินเตอร์เน็ต ดังนั้นในการประชาสัมพันธ์ครั้งต่อไป ควรปรับปรุงและเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับการรับสมัครเข้าศึกษาต่อในเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย

3.1.2 ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยของระดับอิทธิพลที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในระดับปานกลาง ดังนั้นควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย สถานที่จอดรถ ห้องเรียน และระบบสารสนเทศภายในมหาวิทยาลัย อย่างสะดวกสบาย และเพียงพอต่อความต้องการ

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

3.2.2 การศึกษาครั้งนี้ข้อคำถามเกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม รายได้ของผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ทำให้มีนักศึกษาส่วนหนึ่งไม่ตอบในข้อคำถามเหล่านี้ ในการศึกษาครั้งต่อไปข้อคำถามเหล่านี้ควรเป็นแบบให้เลือกตอบ

3.2.3 ในการศึกษาครั้งต่อไปการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่มาสมัครเข้าศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.2.4 ควรมีการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.2.5 ควรมีการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรนานาชาติในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บรรณานุกรม

กนกพร ชัยประสิทธิ์. 2551. ปัจจัยความต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยของรัฐ. วารสาร Global business and Economics Review คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปีที่ 4: 11-20.

โภวิทย์ กังสนั�ท์. 2529. กระบวนการตัดสินใจในด้านบริหารและครอบความคิดเห็น ทั่วไป. กรุงเทพมหานคร. สำนักบรรณสารการพัฒนา.

โภสินทร์ ธรรมเขตต์, ภิญญ์ญา จรวรยะเจริญ. 2546. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือก สถานศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัด ปราจีนบุรี. ปริญญาโทพนธ์. สาขาวิชาการจัดการอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สร้างสรรค์นักคิด : คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับ ผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านทักษะความคิดระดับสูง. กรุงเทพมหานคร. สำนัก น้ำยกรัฐมนตรี.

ฉลอง โรจน์รัตนวิชัย. 2545. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตร หลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนช่างฝีมือปัญจวิทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดวงพร หุตตะจุยะ, กัลยา นามสงวน และอภิศักดิ์ วัฒวรรณผล. 2546. การศึกษาปัจจัย ประกอบการ ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยา เขตเพะช่อง ในทศนะ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2546. รายงานการวิจัย. วิทยาเขตเพะช่องสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

ทวีพันธ์ คล้ายเพ็ชร. 2541. แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นใน วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เทพ เหมือนฟู. 2542. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนที่โรงเรียนอุดม วิทย์พาณิชยการ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นักวิจัย ประจำกองวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2545. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

น้ำทิพย์ พราวศรี, นิโอลน หวังอาชา, ปาริชาติ แสงมนี และสุจินดา สุขดนาpeng. 2548. การศึกษาปัจจัยของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา. ปริญญาอิพนธ์. การจัดการอุดสาหกรรมสถาบันพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ประพันธ์ แสงทองดี. 2550. การเลือกและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ปราสาท อิศรปรีดา. 2538. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. นำอักษรการพิมพ์.
พีรภาร์ พุแคน. 2552. ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี. รายงานการวิจัย. วิทยาเขตชลบุรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ริพร วีระเมธิกุล. 2548. ปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาล หลักสูตรสองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

รังสรรค์ ฤทธิ์ประเสริฐ. 2548. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของนายทหารชั้นประทวนเหล่าทารราม. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536. เทคนิคการวิจัยการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วรพจน์ บุษราคัมภี. เอกสารประกอบการสอนวิชาองค์การและการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

รวิทย์ จันทร์สุวรรณ. 2551. การศึกษาแนวโน้มและความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. รายงานการวิจัย. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- วัฒนา ขันธะ. 2549. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขา
วิศวกรรมอุตสาหการในวิทยาลัยเทคโนโลยีนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยี
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ
ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สรวิศ เดชาวัฒนานนท์. 2545. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน
โรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชนประเทกพาณิชยกรรม ในจังหวัดสกลนคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมคิด บางโน. 2548. องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร. วิทยพัฒน์.
- สมิทธิ์ โพธิ์ทอง. 2548. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีใน
มหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษาคณเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้า
ไทย. ปริญญาเศรษฐศาสตร์บัณฑิตมหาบัณฑิต. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สิงหนोด เพ็ชร์ไฟโจน์. 2548. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อในโปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมศิลป์ของนักศึกษา สถาบันราชภัฏกลุ่มอีสานได้. ปริญญา
มหาบัณฑิต. สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระ
นคร.
- สุกัญญา พูลประภา. 2547. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับ
ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
ปริญญา ni พนธ์. เศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สุภาพร คุพิมาย. 2550. ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี :
กรณีศึกษาคณบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วารสาร
Global business and Economics Review คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปีที่ 3 เล่มที่ 6: 25-35.
- สุริยา เสียงยืน. 2550. ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งบุตรหลาน
เข้าศึกษาต่อโรงเรียนสปริงธาราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- อารมณ์ เพชรชื่น. 2546 – 2547. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน. วารสารศึกษาศาสตร์. 15: 65-76.

อุเทน ปัญโญ , ยงยุทธ เปเลี่ยนผดุง และบุปผา อนันต์สุชาติกุล. 2520. การเลือกเข้า
ศึกษาในคณะ ศึกษาศาสตร์และทัศนคติต่ออาชีพครูของนิสิต นักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2520. คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทวีศักดิ์ นาคมวงศ์. 2547. http://www.sirikitdam.egat.com/WEB_MIS/107/index.html

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. <http://www.rmutp.ac.th>

พิรพิพิย์ สุคันธเมศวร์, ธนาวดี สุวรรณโกศัย, ณิตา บุญล้อม, จริยา วิสุทธิเสรีวงศ์. 2552.
<http://www.thaigoodview.com/library/contest2552/type2/social04/11/content/k5-13.html>

Yamane Taro. 1973. **Statistic: An Introductory Analysis.** Tokoyo. Haper International Edition.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า เพื่อดำเนินโครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ 2552 เรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล
 - ตอนที่ 2 บุคคลที่มีอิทธิพล แหล่งข่าว และทางเลือกในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เนื่องจากการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับนักศึกษามากที่สุด

1. เพศ

- 1. ชาย
- 2. หญิง

2. เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม

3. วุฒิการศึกษาเดิม

☐ 1. มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6) ☐ 3. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ	☐ 2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ☐ 4. การศึกษาอกโรงเรียน (กศน.)

4. ปัจจุบันศึกษาอยู่คณะ

☐ 1. บริหารธุรกิจ ☐ 3. เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ☐ 5. อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ☐ 7. ศิลปศาสตร์ ☐ 8. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ☐ 9. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	☐ 2. วิศวกรรมศาสตร์ ☐ 4. ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ☐ 6. เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

5. ภูมิลำเนา

☐ 1. กทม. และปริมณฑล ☐ 3. ภาคตะวันตก ☐ 5. ภาคกลาง ยกเว้นกทม. และปริมณฑล ☐ 7. ภาคใต้	☐ 2. ภาคเหนือ ☐ 4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ☐ 6. ภาคตะวันออก

6. อาชีพของผู้ปกครอง

- 1. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
- 2. พนักงาน / ลูกจ้างบริษัทห้างร้าน
- 3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ
- 4. เกษตรกรรม
- 5. อื่นๆ โปรดระบุ

7. รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน บาท

8. ค่าใช้จ่ายต่อวันของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง บาท
(ไม่รวมค่าที่พัก)

ตอนที่ 2 บุคคลที่มีอิทธิพล แหล่งข่าว และทางเลือกในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับนักศึกษามากที่สุด

9. ผู้มีส่วนในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ตนเอง
- 2. มีดา Mara Da หรือผู้ปกครอง
- 3. อาจารย์จากสถานศึกษาเดิม
- 4. ญาติพี่น้อง
- 5. รุ่นพี่
- 6. เพื่อน
- 7. อื่นๆ โปรดระบุ

10. นักศึกษาทราบข่าวประชาสัมพันธ์การรับสมัครจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. แผ่นพับ
- 2. อาจารย์แนะแนว
- 3. อินเดอร์เน็ต
- 4. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
- 5. หนังสือพิมพ์
- 6. โทรทัศน์
- 7. วิทยุ
- 8. ป้ายประกาศหน้ามหาวิทยาลัย
- 9. จากบุคคลใกล้ชิด เช่น มีดา มารดา เพื่อน รุ่นพี่
- 10. อื่นๆ โปรดระบุ

11. นักศึกษาเลือกสมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่อื่นๆ นอกจamaมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครหรือไม่ (ถ้าสมัคร ที่ได้)

- 1. ไม่
- 2. สมัครที่อื่นๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลพระนคร

คำแนะนำ โปรดพิจารณาข้อความด่างๆ ต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่มีผลต่อระดับ การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ตรงนักศึกษามากที่สุด

ข้อความ	ระดับของอิทธิพลที่มีต่อการเลือกเข้าศึกษา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการบริหาร					
1. มาตรฐานการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย					
2. มหาวิทยาลัยมีโครงการร่วมกับ มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ					
3. ระบบประกันคุณภาพการศึกษา					
4. มหาวิทยาลัยมีระบบโควตาเข้าศึกษาต่อ เป็นกรณีพิเศษโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน					
5. มหาวิทยาลัยมีระบบสอบตรง ที่ไม่ ร่วมกับคณะกรรมการการอุดมศึกษา					
6. จำนวนนักศึกษาที่ประกาศรับสมัครเข้าศึกษาต่อ					
ด้านชื่อเสียง					
1. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และการเป็นที่ ยอมรับของบุคคลทั่วไป					
2. เป็นแหล่งผลิตบุคคลที่มีคุณภาพ ในการพัฒนาประเทศ					
3. มหาวิทยาลัยมีสิ่งตัก缔สิทธิ์ที่น่า สนใจและน่าเชื่อถือ					
4. เป็นมหาวิทยาลัยที่มาจาก สถาบันการศึกษาที่ เก่าแก่					
ด้านหลักสูตร					
1. มีสาขาวิชาที่ต้องการศึกษา					
2. มีหลากหลายสาขาให้เลือกศึกษา					
3. หลักสูตรสอนด้วยภาษาไทย					
4. หลักสูตรการศึกษานิยมฝึกปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้					

ข้อความ	ระดับของอิทธิพลที่มีต่อการเลือกเข้าศึกษา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านอาจารย์ผู้สอน					
1. ชื่อเสียง และคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน					
2. ความเอาใจใส่นักศึกษาของอาจารย์ผู้สอน					
3. ความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่สอน					
4. บุคลิกภาพ / การแต่งกายของ อาจารย์ผู้สอน					
5. ใช้วิธีการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม					
1. ภูมิทัศน์ / สิ่งแวดล้อม ภายในมหาวิทยาลัย					
2. บรรยากาศ / สีสันการเรียนการสอน ภายในห้องเรียน					
3. ความสะอาด / ความเพียงพอของ อาคารสถานที่ภายในมหาวิทยาลัย					
4. สถานที่จอดรถภายในมหาวิทยาลัย					
5. ระบบสารสนเทศภายในมหาวิทยาลัย					
ด้านคุณภาพ					
1. อุปกรณ์ที่พักของนักศึกษา					
2. ความสะดวกในการเดินทาง					
3. ด้วยอุปกรณ์แหล่งชุมชน					
4. ระยะเวลาในการเดินทาง					
ด้านการเงิน					
1. มีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา					
2. มีระบบผ่อนผันค่าเล่าเรียน					
3. มีทุนการศึกษา					
4. ค่าเล่าเรียนถูกกว่ามหาวิทยาลัยอื่น					
5. การส่งเสริมให้นักศึกษาหารายได้ ระหว่างเรียน					

ข้อความ	ระดับของอิทธิพลที่มีต่อการเลือกเข้าศึกษา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านนักศึกษา					
1. เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น					
2. เพื่อเพิ่มพูนความรู้					
3. เพื่อนำมาฝึกการไปสมัครงาน					
4. เพื่อให้มีทางเลือกในการประกอบอาชีพที่ หลากหลาย					
5. ความภาคภูมิใจในการได้เป็นนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย					
6. ความรู้จัก / คุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย เช่นเป็น ศิษย์เก่า					

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
1.	บ1	3.6000	.5632	30.0
2.	บ2	3.3000	.7497	30.0
3.	บ3	3.3000	.9154	30.0
4.	บ4	3.5000	.7311	30.0
5.	บ5	3.7333	.7397	30.0
6.	บ6	3.7000	.8769	30.0
7.	ช1	3.4333	.9353	30.0
8.	ช2	3.6333	.7184	30.0
9.	ช4	4.4667	.6288	30.0
10.	ช5	4.0667	.7849	30.0
11.	ห1	4.0000	.8710	30.0
12.	ห2	3.7667	.8976	30.0
13.	ห3	3.7333	.8277	30.0
14.	ห4	4.0667	.7397	30.0
15.	อ1	3.7667	.7739	30.0
16.	อ2	3.8000	.9613	30.0
17.	อ3	3.8000	.8867	30.0
18.	อ4	4.0000	.6948	30.0
19.	อ5	3.8333	.6477	30.0
20.	อา1	3.2333	1.2229	30.0
21.	อา2	3.2000	1.1861	30.0
22.	อา3	3.4333	1.1043	30.0
23.	อา4	2.6667	1.1842	30.0
24.	อา5	3.4000	1.0700	30.0
25.	ค1	3.4333	1.1351	30.0
26.	ค2	3.5000	.8200	30.0
27.	ค3	3.8333	.8339	30.0
28.	ค4	3.5667	.8976	30.0
29.	ง1	4.1000	.8449	30.0
30.	ง2	3.9000	.7120	30.0
31.	ง3	3.7333	.9803	30.0
32.	ง4	3.6667	.8841	30.0
33.	ง5	3.3333	1.0613	30.0
34.	น1	3.6667	.8023	30.0
35.	น2	3.9000	.6618	30.0
36.	น3	3.9333	.7397	30.0
37.	น4	3.8000	.7144	30.0
38.	น5	3.9000	.8847	30.0
39.	น6	3.6000	1.1326	30.0

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)**Reliability Coefficients**

N of Cases = 30.0 N of Items = 39

Alpha = .9638

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวยุพาพิน พิจิการ์กุล

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ

ประวัติการศึกษา

วิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยครินทริวโรเอม
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หน่วยงานสังกัด

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช
มงคลพระนคร

